

Arbeidsgiveravgift til folketrygden for 2006

Det er bare gjort noen få endringer i reglene om beregning av arbeidsgiveravgift fra 2005 til 2006. Det er gitt nye overgangssatser i sonene 3 og 4: Sone 3: 12,1 pst., sone 4: 11,7 pst.

Det gjelder fortsatt en fribeløpsordning som medfører at foretak som har arbeidstakere i sonene 2, 3 og/eller 4 kan beregne arbeidsgiveravgift etter de opprinnelige differensierte satsene inntil foretaket har oppnådd en fordel tilsvarende fribeløpet. Fribelet utgjør kr 270 000 per foretak.

Foretak som driver virksomhet innen nærmere angitte næringer må fortsatt beregne arbeidsgiveravgift etter høyeste sats av lønn og godtgjørelse, uavhengig av hvor den ansatte er bosatt. Her gjelder også et fribelet på kr 270 000.

Det gjelder fortsatt ikke noe fribelet for foretak som driver transportvirksomhet.

Foretak som driver jordbruk, skogbruk, jakt, fiske, fangst og en rekke andre relaterte næringer beholder ordningen med differensiert arbeidsgiveravgift, og skal anvende de satsene som gjaldt før 2004.

Soneinndelingen er uendret. 1154 Vindafjord og 1159 Ølen blir kommune 1160 Vindafjord (sone 2) og 1569 Aure og 1572 Tustna blir kommune 1576 Aure (sone 3).

Fra 1. januar 2006 skjedde en omlegging av ordningen med refusjon av arbeidsgiveravgift for ytelser som tilbakebetales etter folketrygdloven § 8-20 tredje ledd, § 8-21 tredje ledd eller § 22-3. Det gis nå i stedet et fritak for arbeidsgiveravgift, under forutsetning av at ytelsene faktisk blir refundert. Dette løses praktisk slik at arbeidsgiverne får et fradrag i grunnlaget for arbeidsgiveravgift i den terminen ytelsene blir refundert fra Rikstrygdeverket.

Ordningen med ekstra arbeidsgiveravgift for ytelser som overstiger 16 ganger folketrygdens grunnbeløp bortfaller fra 1. januar 2006.

1	Innledning	4
1.1	Regelverk	4
1.2	Fribeløpet.....	4
1.3	Overgangsordning.....	4
1.4	Høy sats for enkelte næringer	4
1.5	Transportforetak	4
1.6	Landbruk, fiske etc.	4
1.7	Soneinndelingen	5
1.8	Arbeidstakere over 62 år.....	5
1.9	Arbeidsgiveravgift på Svalbard	5
1.10	Endring av Rikstrygdeverkets refusjonsordning – fradrag for arbeidsgiveravgift.....	5
2	Hovedregelen	5
3	Næringer som må betale arbeidsgiveravgift etter høyeste sats	6
3.1	Fribeløpet.....	7
3.2	Foretak som produserer elektrisitet skapt ved vannkraft.....	7
3.3	Foretak som utvinner råolje eller naturgass.....	8
3.4	Foretak som yter visse tjenester tilknyttet utvinning av olje eller gass.....	8
3.5	Foretak som bryter metallholdig malm eller utvinner industrimineralene nefelinsyenitt og olivin	8
3.6	Foretak som bygger eller reparerer skip	9
3.7	Finansinstitusjoner som driver grenseoverskridende virksomhet innen EØS-området	9
3.8	Foretak som produserer EKSF-stål.....	10
3.9	Foretak som produserer telekommunikasjonstjenester	10
4	Transportforetak.....	10
4.1	Foretak med over 50 årsverk som driver godstransport på vei	10
4.2	Øvrige transportforetak:	11
4.3	Foretak med egentransport.....	12
5	Særregler om landbruk, fiske etc.	12
6	Foretak med blandet virksomhet	13
6.1	Foretak som kan beregne fribeløp	14
6.2	Særlig om transportforetak	14
6.3	Særlig om landbruk, fiske etc.	15
7	Arbeidsutleie mv.....	15
7.1	Tilpasning til regelverket	15
7.2	Rederikonserner	16
7.3	Avløsertjenester i landbruksvirksomhet	16
8	Beregning av fribeløpet – særlig om begrepet juridisk enhet.....	17
8.1	Overenheter og underenheter	17
8.2	Fusjon og fisjon	17
8.3	Privatpersoner, indre selskaper og sameier	18
8.4	Interkommunale samarbeid og kommunale foretak	18
9	Statsforvaltningen og helseforetak	18
10	Terminoppgave arbeidsgiveravgift og forskuddstrekk	19
11	Betaling av arbeidsgiveravgift.....	20
12	Endring av Rikstrygdeverkets refusjonsordning – fradrag for arbeidsgiveravgift.....	20
13	Avgiftsberegning i enkelte tilfeller med tilknytning til utlandet	21
13.1	Arbeidstakere utsendt til Norge fra USA og Canada.....	21
13.2	Sjømenn som er medlemmer i trygden etter folketrygdloven § 2-6.....	21
13.3	Honorar til utenlandske artister	21
14	Arbeidsgiveravgift av tilskudd og premier til livrente og pensjonsordninger	21
15	Særlig om introduksjonsstønad	22
16	Private arbeidsgivere	22
17	Regler om arbeidsgiveravgift for frivillige organisasjoner	22
18	Vedlegg	23
18.1	Vedlegg 1: Stortingets vedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2006 (utdrag)	23
18.2	Vedlegg 2: Forskrift til utfylling av Stortingets vedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden § 1 om arbeidsgiveravgift.....	27
18.3	Vedlegg 3: Folketrygdloven § 23-2	28
18.4	Vedlegg 4: Endringer i folketrygdloven i forbindelse med bortfall av refusjonsordning for arbeidsgiveravgift.....	29
18.5	Vedlegg 5: Forskrift 27. november 2003 nr. 1398 om forenklet oppgjør for arbeidsgiveravgift fra statens forvaltningsvirksomhet	29

18.6	Vedlegg 6: Forskrift om avgifter til folketrygden for året 2005 for arbeidstakere utsendt til Norge fra Amerikas forente stater og Canada (utdrag).....	30
18.7	Vedlegg 7: Forskrift om fastsettelse av avgiftsgrunnlag og avgiftssatser i folketrygden for visse grupper medlemmer for året 2006 (utdrag)	30
18.8	Vedlegg 8: Recordbeskrivelse for terminoppgave for arbeidsgiveravgift og forskuddstrekk Rf-1037 - 2006	31

1 Innledning

I 2004 ble det gjennomført betydelige endringer i reglene om arbeidsgiveravgift, som første ledd i en tre års gradvis tilpasning til EØS-regelverket. Det er imidlertid ikke gjort vesentlige endringer i reglene om beregning av arbeidsgiveravgift fra 2005 til 2006.

1.1 Regelverk

Hovedregelen om arbeidsgiveravgift står i lov om folketrygd av 28. februar 1997 nr. 19 (folketrygdloven) § 23-2. Reglene om hvordan avgiften skal beregnes er gitt i stortingsvedtak av 24. november 2005 nr. 1405 om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2006 (heretter: Stortingsvedtaket) § 1. Stortingsvedtaket er supplert med forskrift 22. desember 2005 nr. 1671 til utfylling av Stortingets vedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden § 1 om arbeidsgiveravgift. Se vedlegg 1-3.

1.2 Fribe løpet

EUs statsstøtteregelverk tillater at et samlet støttebeløp til et foretak på inntil 100 000 euro over tre år kan gis fritt uten godkjenning fra EFTAs overvåkningsorgan (ESA). På denne bakgrunn er det innført en fribe løpsordning der foretak for arbeidstakere i sonene 2, 3 og 4 kan beregne arbeidsgiveravgift etter de opprinnelige geografisk differensierte satsene inntil foretaket har oppnådd en fordel tilsvarende et fribe løpet. I 2006 vil fribe løpet for differensiert arbeidsgiveravgift fortsatt være på kr 270 000 per foretak (juridisk enhet). Se nærmere nedenfor under punkt 2.

Fribe løpet skal reduseres med eventuell annen bagatellmessig støtte til foretaket, jf. stortingsvedtakets § 1 bokstav i).

1.3 Overgangsordning

For å unngå at næringslivet i de berørte områdene skal oppleve en brå kostnadsøkning, er det innført en overgangsperiode på 3 år for de generelle næringene, når det gjelder arbeidstakere i sonene 3 og 4. For sone 3 legger Regjeringen opp til at arbeidsgiveravgiftssatsen økes årlig med 1,9 prosentpoeng med unntak for 2007, da satsen økes med 2 prosentpoeng. For sone 4 legges det opp til at satsen økes årlig med

2,2 prosentpoeng, med unntak for 2007, da satsen økes med 2,4 prosentpoeng. Fra 1. januar 2007 er det slutt på overgangsperioden og satsen vil da være 14,1 pst.

Overgangsordningen vil ha betydning for private og kommunale virksomheter i sonene 3 og 4 som ikke blir kompensert fullt ut av fribe løpet. Det legges ikke opp til en overgangsperiode for statlig virksomhet. I sonene 1 og 2 er det ikke lagt opp til noen overgangsperiode.

Overgangsordningen innebærer at avgiftssatsen økes med 1,9 prosentpoeng i sone 3, til 12,1 pst., og med 2,2 prosentpoeng i sone 4, til 11,7 pst., fra 2005 til 2006.

1.4 Høy sats for enkelte næringer

Foretak som driver virksomhet innen næringer som er nærmere angitt i Stortingsvedtakets § 1 bokstav g må beregne arbeidsgiveravgift etter høyeste sats av lønn og godtgjørelse, uavhengig av hvor den ansatte er bosatt. Her gjelder også et fribe løp på kr 270 000. Reglene er i hovedsak uendret. Se nærmere nedenfor under punkt 3.

1.5 Transportforetak

Det gjelder ikke noe fribe løp for foretak som driver transportvirksomhet. Her er det ikke gjort endringer fra 2005 til 2006. Det er imidlertid ventet endringer på dette området. I mars 2004 foreslo EU-kommisjonen at også transportsektoren skal omfattes av regelverket for bagatellmessig støtte. Forslaget er ikke endelig vedtatt. Regjeringen legger opp til å fremme et forslag til Stortinget når EUs vedtak foreligger, om å innlemme transportsektoren blant de foretak som har rett til nedsatt arbeidsgiveravgift innenfor fribe løpet.

1.6 Landbruk, fiske etc.

Enkelte næringer innenfor landbruk, fiske etc. som er nærmere angitt i Stortingsvedtakets § 1 bokstav j faller utenfor EØS-avtalens forbud mot statsstøtte og kan således fullt ut beholde ordningen med differensiert arbeidsgiveravgift. Stortingsvedtaket viderefører de opprinnelige geografisk differensierte satsene for disse næringene. Reglene er her uendret fra 2005.

En nærmere angivelse av hvilke næringer dette gjelder er gitt nedenfor i punkt 5.

1.7 Soneinndelingen

Den geografiske inndelingen av avgiftssonene er uendret fra 2005.

Om soneinndelingen vises det til § 1 i Stortingsvedtaket tatt inn som vedlegg 1. Fullstendig oversikt over avgiftssonene og alfabetisk liste over kommunene med sonenummer kan finnes på internett under www.skatteetaten.no.

1.8 Arbeidstakere over 62 år

Det gjelder fortsatt reduserte satser for arbeidstakere som har fylt 62 år og som er skattepliktige etter skatteloven § 3-1 eller § 3-4, jf. Stortingsvedtaket § 1 bokstav m. Beregning av arbeidsgiveravgift etter denne bestemmelsen skjer fra og med første hele avgiftstermin etter at arbeidstakeren har fylt 62 år.

Satsen for disse arbeidstakere over 62 år er gjennomgående fire prosentpoeng lavere enn satsen for arbeidstakere som er under 62 år (bortsett fra i sone V der satsen i utgangspunktet er 0).

Den reduserte arbeidsgiveravgiften omfatter kun lønn og annen godtgjørelse i og utenfor tjenesteforhold som arbeidsgiver plikter å innberette, med andre ord arbeidsinntekt, godtgjørelse til styremedlemmer m.v. Arbeidsgivers tilskudd til livrente og pensjonsordninger faller utenfor. Det samme gjelder utbetaling av pensjon, uavhengig av om dette skjer ved terminvise ytelser eller ved engangsbetaling til avløsning av rett til pensjon i arbeidsforhold, jf. folketrygdloven § 23-2 fjerde ledd.

1.9 Arbeidsgiveravgift på Svalbard

For arbeidsgiveravgift av inntekt som blir skattlagt etter lov av 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard er satsen 0 pst, jf. Stortingsvedtakets § 1 bokstav a. Da Svalbard er holdt utenfor EØS-avtalens virkeområde, gjelder ikke særbestemmelsene i Stortingsvedtakets § 1 bokstav g og h for inntekt som skattlegges etter svalbardskatteloven. Næringer som ellers ville falt under disse unntakene vil dermed også være unntatt fra plikten til å betale arbeidsgiveravgift.

1.10 Endring av Rikstrygdeverkets refusjonsordning – fradrag for arbeidsgiveravgift

Fra 1. januar 2006 skjedde det en omlegging av ordningen med refusjon av arbeidsgiveravgift for ytelser som tilbakebetales etter folketrygdloven § 8-20 tredje ledd, § 8-21 tredje ledd eller § 22-3. Det gis i stedet et fritak for arbeidsgiveravgift, under forutsetning av at ytelsene faktisk blir refundert.

Ordningen gjennomføres praktisk slik at arbeidsgiverne innberetter de aktuelle ytelsene som avgiftspliktige, men får et fradrag i grunnlaget for arbeidsgiveravgift når ytelsene faktisk er refundert fra Rikstrygdeverket. Fradraget kan først gjøres gjeldende i den termin som refusjonen fra Rikstrygdeverket foreligger. Se nærmere om dette under pkt. 12.

2 Hovedregelen

Foretak som ikke kommer inn under noen av unntakene (se punkt 3-6) tilhører de såkalte generelle næringene. De fleste foretak vil komme inn under denne gruppen. Regler om disse næringene er gitt i Stortingsvedtaket § 1 bokstav b-f. (Regler om arbeidstakere over 62 år følger som nevnt av § 1 bokstav m.)

For foretak som omfattes av disse reglene er det innført en såkalt fribeløpsordning. I 2006 vil fribeløpet for differensiert arbeidsgiveravgift være kr 270 000 per foretak (juridisk enhet). Dette innebærer at foretak som følger de generelle reglene fortsatt vil kunne betale avgift etter de opprinnelige geografisk differensierte satsene (heretter benevnt "differensierte satser") inntil den fordelen dette medfører utgjør kr 270 000.

Fribeløpsordningen for foretak som følger de generelle reglene vil kun ha betydning for arbeidsgivere som har ansatte i sonene 2, 3 og/eller 4. I sone 1 er satsen uansett 14,1 pst. I sone 5 er satsen uansett 0 pst. Se nærmere om dette nedenfor.

Foretak i de generelle næringene skal som utgangspunkt beregne avgift etter de opprinnelige geografisk differensierte satsene. Dette gjelder imidlertid kun inntil differansen mellom avgift beregnet etter høyeste sats (14,1 pst. / 10,1 pst.), og avgift beregnet etter differensierte satser, overstiger kr 270 000. Når fribeløpet er brukt opp må foretaket gå over til å benytte

et nytt sett med geografisk differensierte satser, de såkalte "overgangssatsene".

Sone 2 : 6,6 prosent
Sone 1 : 10,1 prosent

Det gjelder kun ett fribeløp per foretak. Med foretak skal her forstås juridisk enhet, jf. lov om Enhetsregisteret av 3. juni 1994 nr. 15 §§ 2 og 4 første ledd. Det avgrenses således mot underenheter innenfor en juridisk enhet. For eksempel i bankvirksomhet er det vanlig at et selskap har mange underenheter med hvert sitt underorganisasjonsnummer. Disse selskapene har likevel kun krav på ett fribeløp. Enhetsregisterlovens § 4 tredje ledd åpner riktignok for registrering av såkalte underenheter og overenheter, men slike kan ikke anses som juridiske enheter ved beregning av fribeløpet.

Etter at fribeløpet på 270 000 kroner er "brukt opp" må foretaket gå over til å benytte følgende satser (overgangssatser):

Sone 5 : 0,0 prosent
Sone 4 : 11,7 prosent
Sone 3 : 12,1 prosent
Sone 2 : 14,1 prosent
Sone 1 : 14,1 prosent

Vedrørende begrepet juridisk enhet i forhold til beregning av fribeløpet, se nærmere under punkt 8.

For arbeidstakere over 62 år benyttes følgende satser (overgangssatser):

Sone 5 : 0,0 prosent
Sone 4 : 7,7 prosent
Sone 3 : 8,1 prosent
Sone 2 : 10,1 prosent
Sone 1 : 10,1 prosent

Fribeløpet skal reduseres med eventuell annen bagatellmessig støtte til foretaket etter EF-forordning nr. 69/2001 om bagatellmessig støtte inntatt i EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning 88/2002, jf. stortingsvedtakets § 1 bokstav i)

For å vite når en skal begynne å benytte overgangssatsene må en finne eksakt avgiftsgrunnlag der fribeløpet er brukt opp. En metode for å finne frem til dette avgiftsgrunnlaget er gjennomgått i veiledning til terminoppgaven for arbeidsgiveravgift og forskuddstrekk punkt 2.0.

De fleste foretakene vil i praksis ikke bruke opp fribeløpet, og kan derfor fortsatt beregne avgiften etter differensierte satser gjennom hele året. Innenfor et fribeløp på kr 270 000 vil foretak som kun har ansatte i sone 2 anvende differensiert avgiftssats for lønnsutgifter på inntil om lag kr 7,7 mill. Foretak som kun har ansatte i sone 3 vil betale differensiert avgiftssats for lønnsutgifter på inntil om lag kr 3,5 mill. Tilsvarende vil foretak som kun har ansatte i sone 4 betale differensiert avgiftssats for lønnsutgifter på inntil kr 3 mill.

Ordningen med fribeløpet er en permanent ordning som vil gjelde også etter at perioden for overgangssatsene er utløpt i 2007.

3 Næringer som må betale arbeidsgiveravgift etter høyeste sats

Foretak som går inn under de generelle næringene kan innenfor fribeløpet på kr 270 000 benytte følgende satser (differensierte satser):

Sone 5 : 0,0 prosent
Sone 4 : 5,1 prosent
Sone 3 : 6,4 prosent
Sone 2 : 10,6 prosent
Sone 1 : 14,1 prosent

EFTAs overvåkningsorgan ESA påla i 1998 Norge å endre ordningen med differensiert arbeidsgiveravgift for enkelte næringer¹, fordi ESA så på differensieringen som ulovlig statsstøtte etter EØS-avtalen. Etter Stortingsvedtaket § 1 bokstav g skal foretak som driver virksomhet innen nærmere angitte næringer alltid fastsette arbeidsgiveravgift etter høyeste sats – 14,1 pst. / 10,1 pst., uavhengig av hvor den

For arbeidstakere over 62 år benyttes følgende satser (differensierte satser):

Sone 5 : 0,0 prosent
Sone 4 : 1,1 prosent
Sone 3 : 2,4 prosent

¹ESA benyttet i hovedsak næringsgruppeinndelingen i NACE-systemet til å klassifisere de ulike næringsaktivitetene. NACE-systemet er et system for klassifisering av de ulike typene næringsvirksomhet, i utgangs- punktet for statistikkformål, jf. Rådsforordning (EØF) nr. 3037/90 (endret ved Kommisjonsforordning (EØF) nr. 761/93) og Rådsforordning (EØF) nr. 696/93.

ansatte er bosatt. Vedrørende foretak som har blandet virksomhet, se nedenfor under punkt 6.

Stortingsvedtaket § 1 bokstav g gjelder foretak som:

1. produserer elektrisitet skapt ved vannkraft,
2. utvinner råolje eller naturgass,
3. yter en eller flere av følgende tjenester tilknyttet utvinning av olje eller gass:
 - prøve- eller produksjonsboring på kontrakt,
 - servicevirksomhet i forbindelse med olje- og gassutvinning,
 - bore- eller brønnservice på kontrakt. Denne bestemmelsen omfatter ikke tjenesteyting tilknyttet letevirksomhet, eller drift og bruk av innretninger i den utstrekning de brukes til letevirksomhet.
4. bryter metallholdig malm, med unntak av jernmalm og jernmalm med innhold av mangan,
5. utvinner industrimineralene nefelinsyenitt eller olivin,
6. bygger eller reparerer selvdrevet, sjøgående kommersielt fartøy. Med slikt fartøy forstås følgende:
 - fartøy på minst 100 BRT for transport av passasjerer eller gods,
 - fartøy på minst 100 BRT til særlige formål,
 - slepebåt på minst 365 kW,
 - fiskefartøy på minst 100 BRT bestemt for eksport til land utenfor EØS-området,
 - flytende og flyttbart uferdig skrog av ovennevnt fartøy.

Denne bestemmelsen omfatter også foretak som foretar vesentlig ombygging av fartøy som nevnt ovenfor, dersom fartøyet er over 1000 BRT.

7. nevnt i finansieringsvirksomhetsloven § 1-4 eller verdipapirhandelloven § 7-1, jf. § 1-2 første ledd, dersom foretaket har filial, driver grenseoverskridende virksomhet, eller har etablert datterforetak som driver tilsvarende virksomhet, i andre stater innen EØS-området.
8. produserer stål omfattet av den tidligere EKSF-traktaten,
9. produserer telekommunikasjonstjenester.

Da Svalbard er holdt utenfor EØS-avtalens virkeområde, gjelder ikke særbestemmelsene i Stortingsvedtakets § 1 bokstav g for inntekt som skattlegges etter svalbardskatteloven, se pkt. 1.9.

3.1 Fribeøpet

EØS-reglene åpner også her for at det kan gis såkalt bagatellmessig støtte til foretak. Stortingsvedtaket § 1 bokstav g tredje ledd gir derfor foretak som hører til denne bestemmelsen anledning til å beregne et fribeøpet på kr 270 000. Denne bestemmelsen får anvendelse for foretak som har ansatte i sonene 2, 3, 4 og/eller 5.

Fribeøpet betyr at avgiften kan beregnes etter differensierte satser, inntil differansen mellom den avgift som ville følge av høyeste sats, og den avgift som ville følge av differensierte satser utgjør kr 270 000.

Ordningen med fribeøpet for disse næringene er videreført uendret.

For å vite når en skal gå over fra å benytte differensierte satser til å anvende høyeste sats, se veiledning til terminoppgaven for arbeidsgiveravgift og forskuddstrekk punkt 2.1.

3.2 Foretak som produserer elektrisitet skapt ved vannkraft

Etter Stortingsvedtaket § 1 bokstav g nr. 1 skal foretak som produserer elektrisitet skapt ved vannkraft, betale arbeidsgiveravgift etter høyeste sats, uavhengig av hvor arbeidstakeren er bosatt.

Bestemmelsen omfatter kun elektrisitetsproduksjon ved vannkraft, og ikke andre former for elektrisitetsproduksjon, slik som varmekraft, vindkraft etc.

Bestemmelsen gjelder videre kun for produksjon av elektrisitet, ikke for nettvirksomheten eller for omsetning av elektrisitet.

Produksjon av elektrisitet² kan avgrenses mot følgende aktiviteter:

- utvinning av energiråstoffer
- produksjon av kraftmaskiner og utstyr
- bygge- og anleggsvirksomhet

² Jf. næringsgruppe 40.1 i NACE-systemet.

Grensedragningen mot utvinning av energiråstoffene råolje og naturgass, og tjenesteyting tilknyttet slik virksomhet, er imidlertid av mindre betydning, ettersom disse næringene også er omfattet av særreglene om bruk av høyeste avgiftssats. Produksjon av kraftmaskiner og bygge- og anleggsvirksomhet omfattes ikke av reglene. Dette betyr at tjeneste- og utstyrsleverandører til energiverk ikke er omfattet av særreglene om bruk av høyeste avgiftssats for visse næringer.

3.3 Foretak som utvinner råolje eller naturgass

Etter Stortingsvedtaket § 1 bokstav g nr. 2 skal foretak som utvinner råolje eller naturgass³, betale arbeidsgiveravgift etter høyeste sats.

Denne næringen omfatter:

- utvinning av råolje og naturgass
- bortledning og separering av våtgass (NGL)
- fortetting og gjenforgassing av naturgass for transport
- fjerning av svovel fra gass
- produksjon av råolje av bituminøs skifer og sand

Utvinning av råolje og naturgass avgrenses mot følgende aktiviteter:

- produksjon av raffinerte petroleumsprodukter (dvs. videreforedling av petroleum)
- produksjon av industrigasser
- rørtransport, dvs. transport av luftarter og væsker (for eksempel olje), slam og lignende, via rørledninger på kontrakt eller honorarbasis i hovedledningssystemet fra utvinningssted til terminal.

3.4 Foretak som yter visse tjenester tilknyttet utvinning av olje eller gass

Etter Stortingsvedtaket § 1 bokstav g nr. 3 skal foretak som yter en eller flere av følgende tjenester tilknyttet utvinning av

olje eller gass, beregne arbeidsgiveravgift etter høyeste sats:⁴

- prøve- eller produksjonsboring på kontrakt
- servicevirksomhet i forbindelse med olje- og gassutvinning. Med servicevirksomhet menes for eksempel: retningsbestemt boring, montering av boretårn på stedet, reparasjon og demontering av boretårn, pumping i borehull, stenging av brønner og annen liknende servicevirksomhet som er forholdsvis nært tilknyttet selve den tekniske utvinningen.
- bore- eller brønnservice på kontrakt

Unntak for letevirksomhet:

Bestemmelsen avgrenses mot tjenesteyting tilknyttet letevirksomhet og drift og bruk av innretninger til letevirksomhet. Dette betyr blant annet at geologiske og seismiske undersøkelser, samt boring av letebrønner (undersøkelses- og avgrensingsbrønner) ikke blir omfattet av reglene om høyeste sats.

Det avgrenses også mot sjøfart og kysttrafikk, som da omfatter alle hjelpesartøyer i petroleumsutvinningen.

3.5 Foretak som bryter metallholdig malm eller utvinner industrimineralene nefelinsyenitt og olivin

Foretak som bryter metallholdig malm skal betale arbeidsgiveravgift etter høyeste sats, se Stortingsvedtaket § 1 bokstav g nr. 4.⁵ Bestemmelsen omfatter likevel ikke foretak som bryter jernmalm eller jernmalm med innhold av mangan.

Etter Stortingsvedtaket § 1 bokstav g nr. 5 skal foretak som utvinner industrimineralene nefelinsyenitt og olivin, også betale arbeidsgiveravgift etter høyeste sats.

Foretak som utvinner olivin av en kvalitet som ikke har kommersiell verdi, og som derfor går rett til deponi og ikke blir solgt, er ikke omfattet. Heller ikke olivinstein i

³ Jf. næringsgruppe 11.10 i NACE-systemet.

⁴ Jf. næringsgruppe 11.20 i NACE-systemet.

⁵ Jf. næringsgruppe 13 i NACE-systemet, unntatt jernmalm etter gruppe 13.1.

ubearbeidet form omfattes av bestemmelsen.

3.6 Foretak som bygger eller reparerer skip

Etter Stortingsvedtaket § 1 bokstav g nr. 6 skal foretak som bygger eller reparerer selvdrevet, sjøgående kommersielt fartøy, beregne arbeidsgiveravgift etter høyeste sats.

Med selvdrevet, sjøgående fartøy menes fartøy som ved egen motor og eget styringssystem er fullt ut navigerbart på åpent hav.

Vilkåret om "kommersielt fartøy" innebærer en avgrensning mot bygging av krigsskip og andre fartøy utelukkende for militære formål, forutsatt at dette ikke er skjulte tiltak til fordel for kommersiell skipsbyggeindustri. Foretak som bygger eller reparerer krigsskip, vil derfor kunne beregne arbeidsgiveravgift etter det differensierte systemet.

Følgende er omfattet:

- fartøy på minst 100 BRT for transport av passasjerer eller gods
- fartøy på minst 100 BRT til særlige formål (for eksempel mudringsfartøyer og isbrytere)
- slepebåt på minst 365 kW
- fiskefartøy på minst 100 BRT bestemt for eksport til land utenfor EØS-området
- flytende og flyttbare uferdige skrog av ovennevnte fartøyer

Også vesentlig ombygging av fartøyer som nevnt ovenfor er omfattet, men her må fartøyet være på minst 1000 brutto registertonn (BRT). Med "vesentlig ombygging" menes betydelige endringer av lastearrangementet, skroget, framdriftsmaskineriet eller bekvemmeligheten for passasjerene.

Et slikt foretak skal likevel beregne arbeidsgiveravgift etter reglene om generelle næringer for sin reparasjonsvirksomhet dersom:

- Reparasjonene gjøres på verft hjemmehørende i Nordland, Troms og Finnmark.
- Reparasjonene gjøres på fartøy som utelukkende drives på norsk sjøterritorium (dvs. at reparasjon av fartøy i

offshorevirksomheten og fartøy i internasjonal fart må beregne avgift etter høyeste sats).

3.7 Finansinstitusjoner som driver grenseoverskridende virksomhet innen EØS-området

Etter Stortingsvedtaket § 1 bokstav g nr. 7 skal finansinstitusjoner beregne arbeidsgiveravgift etter høyeste sats, dersom foretaket har filial, driver grenseoverskridende virksomhet, eller har etablert datterforetak som driver tilsvarende virksomhet, i andre stater innen EØS-området.

Grenseoverskridende virksomhet fra Norge til stater utenfor EØS-området rammes ikke av disse særreglene.

Reglene omfatter institusjoner som nevnt i finansieringsvirksomhetsloven § 1-4 eller verdipapirhandelloven § 7-1, jf. § 1-2 første ledd. Dette er i første rekke banker, forsikringsselskaper mv., finansinstitusjoner, filialer av utenlandske kredittinstitusjoner, verdipapirforetak og filialer av utenlandske verdipapirforetak.

Norske finansinstitusjoner har etter EØS-avtalen adgang til å drive virksomhet innen hele EØS-området. De skal gi melding til Kredittilsynet før slik etablering eller grenseoverskridende virksomhet iverksettes.

Finansinstitusjoner som har gitt slik melding, vil som utgangspunkt være omfattet av særreglene om arbeidsgiveravgift etter høyeste sats.

Det kan tenkes at foretak som har gitt slik melding ikke benytter seg av adgangen de har etter EØS-reglene til å etablere filial eller drive grenseoverskridende virksomhet. Dersom foretaket kan dokumentere at det ikke opererer i et annet EØS-land, kan det beregne avgift etter reglene for de generelle næringer.

Det gjelder unntak for lokale enheter (avdelingskontorer) som foregående år hadde 50 årsverk eller mindre og som kun yter lokale tjenester, jf. forskrift 22. desember 2005 nr. 1671 § 3 (se vedlegg 2).

Det er et vilkår for å anvende de reduserte satsene at det er klar regnskapsmessig atskillelse mellom den lokale enheten og foretakets øvrige virksomhet. Dette er nødvendig for å kunne kontrollere at vilkåret om 50 årsverk er oppfylt.

Et avdelingskontor/filial vil anses å yte kun lokale tjenester dersom alle kundene knyttet til avdelingskontoret/filialen har adresse i det fylket avdelingskontoret/filialen ligger eller i tilgrensende fylker som anses som det lokale området. Hvis noen av kundene har adresse utenfor dette geografiske området, vil det likevel regnes for å yte kun lokale tjenester dersom 90 pst. eller mer av avdelingskontorets/filialens inntekter kan knyttes til kunder med adresse i dette geografiske området. Som et avdelingskontors inntekter regnes i denne sammenheng:

- For banker, finansieringsforetak og andre kredittinstitusjoner: rente- og provisjonsinntekter samt gebyrer
- For forsikringselskaper: forfalt bruttopremie
- For verdipapirforetak: kurtasje

Finansinstitusjonenes inntekter skal baseres på foregående års inntekter. Avdelingskontor med under 50 årsverk som kan knytte 90 pst. eller mer av fjorårets inntekter til lokale kunder vil derfor kunne betale arbeidsgiveravgift etter reglene for de generelle næringer, se under punkt 2.

3.8 Foretak som produserer EKSF-stål

Stortingsvedtaket § 1 bokstav g nr. 8 omfatter foretak som driver med produksjon av stål omfattet av den tidligere traktaten om Det Europeiske Kull- og Stålfellesskap (EKSF-traktaten)⁶. Slike foretak skal betale arbeidsgiveravgift etter høyeste sats, noe som følger av vedlegg XV til EØS-avtalen, jf. EU-kommisjonens beslutning No 2496/96/ESCS.

Nytt av året er at disse foretakene, pga. bortfall av EØS-restriksjoner, nå har rett til å anvende reglene om fribeløp.

3.9 Foretak som produserer telekommunikasjonstjenester

Etter Stortingsvedtaket § 1 bokstav g nr. 9 skal foretak som produserer telekommunikasjonstjenester, beregne arbeidsgiveravgift etter høyeste sats.⁷

I lov av 26. mai 1995 nr. 25 om telekommunikasjon med forarbeider fremgår at telekommunikasjonstjenester omfatter lyd-, data- og bildeoverføring. Telekommunikasjonstjenester omfatter ikke produksjon av fysisk utstyr, som blant annet telefoner og lignende utstyr.

En rekke aktiviteter faller utenfor begrepet telekommunikasjonstjenester, selv om de ofte utføres av et foretak som tilbyr telekommunikasjonstjenester. Eksempler på slike aktiviteter er grafisk produksjon og tjenester tilknyttet grafisk produksjon (for eksempel trykking av kataloger), installasjon, reparasjon og vedlikehold av radio- og fjernsynssendere, strekking og legging av kommunikasjonskabler, butikkhandel av telekommunikasjonsutstyr, forskning og utviklingsarbeid innen naturvitenskap og teknikk, og kontorservice og oversettelsesvirksomhet. Svartjenester dekkes heller ikke av begrepet kommunikasjonstjenester, og kan derfor beregne arbeidsgiveravgiften etter ordinære satser. Det legges til grunn at teletjenester som opplysningstjeneste, «Alltid nyheter», «Telefonuret», telefonunderholdning mv. omfattes av begrepet svartjenester.

4 Transportforetak

I Stortingsvedtaket § 1 bokstav h er det innført nye regler om transportforetak. Hvilke foretak som i denne forbindelse skal anses som transportforetak er presisert i forskrift 22. desember 2005 nr. 1671 § 4 første ledd (se vedlegg 2):

”Med transport i Stortingsvedtaket § 1 bokstav h menes virksomhet omfattet av følgende næringskoder:

60 Landtransport og rørtransport, med unntak av 60.3 Rørtransport
61 Sjøtransport
62 Lufttransport, med unntak av 62.3 Romfart.”⁸

4.1 Foretak med over 50 årsverk som driver godstransport på vei

Foretak som utfører godstransport på vei, og som i 2005 hadde mer enn 50 årsverk,

⁶ Nærmere definisjon fremgår av EKSF-traktatens bilag I.

⁷ Jf. næringsgruppe 64.20 i NACE-systemet.

⁸ For nærmere angivelse se www.ssb.no – Standard for næringsgruppering

skal beregne avgift etter høy sats – 14,1 pst. / 10,1 pst., uansett hvilken sone de ansatte er bosatt i, jf. Stortingsvedtaket § 1 bokstav h første ledd. For disse foretakene gjelder ikke noe fribeløp.

Uttrykket "foretak som utfører godstransport på vei" vil i første rekke omfatte de som selv utfører den fysiske transporten. Dette gjelder både løyvepliktig og ikke løyvepliktig transport etter lov 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn og fartøy (yrkestransportlova).

Foretak som ikke selv utfører den fysiske transporten, men som inngår kontrakter om transportoppdrag som senere utføres av selvstendige transportører på oppdrag av foretaket, er ikke omfattet. Dette gjelder også virksomhet som er opprettet av selvstendige transportører for å kunne drive en mer effektiv markedsføring av sine transporttjenester. Slik virksomhet går under næringskode 63.211, drift av gods- og transportsentraler.

Som godstransport på vei anses ikke de tilknyttede tjenestene lasting, lossing, lagring og andre tjenester tilknyttet landtransport, med næringskodekode 63.1 og 63.2. Slik virksomhet går inn under reglene om de generelle næringene.

Ettersom bestemmelsen kun gjelder godstransport på vei, faller godstransport med skip, jernbane og fly utenfor. Slik transport kan imidlertid komme inn under bestemmelsen om øvrige transportforetak i § 1 bokstav h annet ledd.

Videre avgrenses det mot post- og distribusjonsvirksomhet og budtjenester med næringskode 64.1. Heller ikke transport av avfall omfattes. Dette regnes som renovasjonsvirksomhet med næringskode 90.00.

Vilkåret om mer enn 50 årsverk

Det er det totale antall årsverk i foregående år som er avgjørende, slik at for eksempel to ansatte som arbeider 50 pst. av full stilling utgjør ett årsverk. Overtid må hensyntas ved beregningen av antall årsverk.

Det er foretaket som helhet som er beregningsenheten for de 50 årsverkene. For foretak som har blandet virksomhet, er beregningsenheten den delen av virksomheten som er klart regnskapsmessig atskilt.

Godstransport innenfor et lokalt avgrenset industriområde

Bestemmelsen i Stortingsvedtaket § 1 bokstav h første ledd omfatter ikke tilfeller der godstransporten kun finner sted innenfor et lokalt avsperrert næringsområde. For slik transport gjelder satsene i Stortingsvedtaket § 1 bokstav h annet ledd om øvrige transportforetak, jf. forskrift 22. desember 2005 nr. 1671 § 4 annet ledd (se vedlegg 2).

4.2 Øvrige transportforetak:

Se Stortingsvedtaket § 1 bokstav h annet ledd. For såkalte øvrige transportforetak skal arbeidsgiveravgiften beregnes etter følgende satser:

Sone 5 :	0,0	prosent
Sone 4 :	11,7	prosent
Sone 3 :	12,1	prosent
Sone 2 :	14,1	prosent
Sone 1 :	14,1	prosent

For arbeidstakere over 62 år benyttes følgende satser:

Sone 5 :	0,0	prosent
Sone 4 :	7,7	prosent
Sone 3 :	8,1	prosent
Sone 2 :	10,1	prosent
Sone 1 :	10,1	prosent

Heller ikke her gjelder bestemmelsene om fribeløp.

Transportforetak er som nevnt definert i forskrift 22. desember 2005 nr. 1671 § 4 første ledd som henviser til bestemte næringskoder.

Kode 60 "landtransport" omfatter blant annet:

- Jernbanetransport
- Transport med rutebil, herunder skolebarnkjøring
- Transport med turbil, sightseeingturer med buss, samt ikke-motorisert persontransport
- Transport med sporvei og forstadsbane
- Drosjebiltransport, herunder utleie av personbiler med fører
- Transport med taubaner og kabelbaner, omfatter også skiheiser som ikke er del av et alpinanlegg
- Godstransport på vei, herunder utleie av lastebiler med fører. Omfatter også melketransport

Landtransport omfatter ikke:

- Ambulansetransport

- Drift av taxisentraler
- Bilutleie (uten fører)
- Formidling av transportoppdrag
- Drift av gods- og transportterminaler
- Utleie av lastebiler uten fører
- Utleie av containere
- Renovasjonskjøring
- Post- og distribusjonsvirksomhet
- Budtjenester
- Skiheiser som er del av et alpinanlegg

Kode 61 "sjøtransport" omfatter blant annet:

- Utenrikssjøfart
- Innenriks sjøtransport, omfatter utleie av skip og båter med personell.
- Innenlandske kystruter, omfatter transport av kjøretøy på ferjeruter tilknyttet offentlig veisamband, og transport av passasjerer og gods.
- Slepebåter og forsyningskip
- Taxibåtvirksomhet
- Sightseeing- /charterbåtvirksomhet og skyssbåter. Omfatter også hvalsafari
- Transport på elver og innsjøer

Sjøtransport omfatter ikke:

- Utleie av skip og båter uten personell
- Slepebåtvirksomhet i havner
- Drift av brønnbåter (se nedenfor under pkt. 5)

Kode 62 "lufttransport" omfatter blant annet:

- Ruteflygning
- Regulær chartertrafikk
- Sightseeingturer med luftfartøy

Lufttransport omfatter ikke:

- Gjødsling av skogarealer fra luftfartøy

4.3 Foretak med egentransport

Foretak som transporterer eget gods som ledd i sin næringsvirksomhet, kan ikke regnes som et eget transportforetak, jf. yrkestransportloven § 16. Transporten er i denne sammenhengen en ren hjelpetjeneste for hovedvirksomheten. Eksempler vil være et foretak som transporterer ut varer til sine kunder, byggmester som transporterer materialer og driftsmidler i egen virksomhet eller et sirkus som flytter forestillingen fra et sted til et annet.

Transport av gods, som er eiet eller disponeres av et mor-, datter- eller søsterselskap, anses ikke som egentransport i denne forbindelse.

5 Særregler om landbruk, fiske etc.

Deler av næringsvirksomheten innenfor landbruk, fiske etc. faller utenfor EØS-avtalen, jf. avtalens art. 8. Slike foretak kan beholde ordningen med differensiert arbeidsgiveravgift, og følger således disse satsene:

Sone 5 :	0,0	prosent
Sone 4 :	5,1	prosent
Sone 3 :	6,4	prosent
Sone 2 :	10,6	prosent
Sone 1 :	14,1	prosent

For arbeidstakere over 62 år benyttes følgende satser, jf. Stortingsvedtaket § 1 bokstav m femte ledd:

Sone 5 :	0,0	prosent
Sone 4 :	1,1	prosent
Sone 3 :	2,4	prosent
Sone 2 :	6,6	prosent
Sone 1 :	10,1	prosent

Hvilke næringer dette gjelder er angitt med enkelte bestemte næringskoder i Stortingsvedtaket § 1 bokstav j:⁹

01.1 Dyrking av jordbruks- og hagebruksvekster

01.2 Husdyrhold

01.3 Kombinert husdyrhold og planteproduksjon

01.4 Tjenester tilknyttet jordbruk og husdyrhold, unntatt veterinærtjenester og beplantning og vedlikehold av hager og parkanlegg

01.5 Jakt, viltstell og tjenester tilknyttet jakt og viltstell

02.01 Skogbruk

02.02 Tjenester tilknyttet skogbruk, med unntak av tømmermåling

05.01 Fiske og fangst

05.02 Fiskeoppdrett og klekkerier

15.1 Produksjon, bearbeiding og konservering av kjøtt og kjøttvarer

⁹ For nærmere angivelse se www.ssb.no – Standard for næringsgruppering

15.2 Bearbeiding og konservering av fisk og fiskevarer

15.3 Bearbeiding og konservering av frukt og grønnsaker

15.4 Produksjon av vegetabiliske og animalske oljer og fettstoffer

15.5 Produksjon av meierivarer og iskrem

15.6 Produksjon av kornvarer, stivelse og stivelsesprodukter

15.7 Produksjon av fôr

51.2 Engroshandel med jordbruksråvarer og levende dyr

51.31 Engroshandel med frukt og grønnsaker

51.32 Engroshandel med kjøtt og kjøttvarer

51.33 Engroshandel med meierivarer, egg, matolje og -fett

51.381 Engroshandel med fisk og skalldyr

61.103 Innenriks sjøtransport, men bare for så vidt gjelder drift av brønnbåter

63.12 Lagring, men bare for så vidt gjelder drift av kornsiloer,

Bestemmelsen gjelder imidlertid kun der virksomheten er begrenset til å omfatte produkter som ikke faller inn under EØS-avtalen, jf. avtalens artikkel 8.

I de tilfeller hvor virksomheten også omfatter aktiviteter eller produkter som ikke er nevnt i § 1 bokstav j er utgangspunktet at bestemmelsen ikke kommer til anvendelse.

Dersom bivirksomheten er av ubetydelig omfang, kan foretaket likevel beregne arbeidsgiveravgift etter laveste sats, jf. Stortingsvedtaket § 1 bokstav j tredje ledd. Hva som menes med "ubetydelig omfang" er nærmere bestemt i forskrift 22. desember 2005 nr. 1671 § 5:

"Med virksomhet av ubetydelig omfang i Stortingsvedtaket § 1 bokstav j tredje ledd menes virksomhet hvor omsetningen knyttet til aktiviteter eller produkter som faller utenfor første ledd ikke utgjør mer enn 5 pst. av foretakets totale omsetning i foregående år."

Et foretak har for eksempel virksomhet som omfattes av Stortingsvedtaket § 1 bokstav j (landbruk, fiske etc.) og virksomhet som går under Stortingsvedtaket § 1 bokstav b-f (generelle næringer).

Dersom omsetningen i den sistnevnte delen av foretaket overstiger 5 pst. av fjorårets omsetning skal det for hele foretaket beregnes avgift etter bestemmelsene i § 1 bokstav b-f. Dersom den delen av virksomheten som ikke er landbruk, fiske etc. ikke utgjør mer enn 5 pst., kan hele foretaket beregne avgift etter laveste sats etter bestemmelsen i § 1 bokstav j. Det er her ikke krav om regnskapsmessig atskillelse (se under punkt 6.3).

6 Foretak med blandet virksomhet

Bestemmelsene om at utvalgte virksomheter skal beregne arbeidsgiveravgift etter høyeste sats, er basert på at det enkelte foretak skal betraktes som en enhet. Også foretak som bare delvis har slik virksomhet må i utgangspunktet fastsette arbeidsgiveravgift etter høyeste sats for lønn og godtgjørelse knyttet til hele foretaket.

Det er imidlertid gjort unntak for foretak som har blandet virksomhet, der det er en klar regnskapsmessig atskillelse mellom virksomhet som er omfattet av Stortingsvedtaket § 1 bokstav g eller bokstav h første ledd og virksomhet som er omfattet av andre bestemmelser. I slike tilfeller kan avgiften fastsettes etter overgangsreglene for den delen av foretaket som faller utenfor særreglene i Stortingsvedtaket § 1 bokstav g og h første ledd. Dette følger av forskrift 22. desember 2005 nr. 1671 §§ 1 og 2 (se vedlegg 2).

Forskriftens §§ 1 og 2 gis kun anvendelse i avgiftssonene 3-5. I sonene 1 og 2 vil det ikke ha noen praktisk betydning i forhold til arbeidsgiveravgift om en har regnskapsmessig atskilte virksomheter, da "overgangssatsen" her er sammenfallende med høyeste sats – 14,1 pst. / 10,1 pst.

For arbeidstakere bosatt i sone 5 vil avgiftssatsen bli 0 pst. for den delen av foretaket som faller utenfor særreglene i Stortingsvedtaket § 1 bokstav g og h første ledd.

I kravet om regnskapsmessig atskillelse ligger at det skal være mulig å kontrollere hvor stor del av foretakets lønnskostnader

mv. som knytter seg til de ulike typer virksomhet.

Oppfylles ikke kravet til regnskapsmessig atskillelse skal det beregnes avgift etter høyeste sats for hele foretaket.

6.1 Foretak som kan beregne fribeløp

Enkelte spørsmål oppstår der foretak med blandet virksomhet kan benytte fribeløpsordningen.

Det er to typer virksomheter som kan beregne fribeløp, hhv. foretak som hører under de generelle næringene, jf. Stortingsvedtakets § 1 bokstav c-e, og foretak som faller under Stortingsvedtaket § 1 bokstav g. Selv om foretaket faller under begge disse kategoriene, skal det kun beregnes ett fribeløp. Fribelet skal først fylles opp i den delen av foretaket som er omfattet av § 1 bokstav g, da dette vil være gunstigst for arbeidsgiver.

Eksempel 1:

Lillevik Data AS er et selskap som driver delvis med datatjenester og delvis med telekommunikasjonstjenester.

Virksomheten knyttet til telekommunikasjonstjenester er regnskapsmessig atskilt fra resten av foretakets virksomhet. Alle de ansatte er bosatt i sone 4.

Foretaket omfattes både av Stortingsvedtaket § 1 bokstav c og § 1 bokstav g nr. 9. Her kommer reglene om fribeløp til anvendelse. Det skal kun beregnes ett fribeløp. Fribelet skal først benyttes i den delen av foretaket som driver med telekommunikasjonstjenester. Dersom ikke hele fribelet brukes opp her, kan det resterende benyttes i den delen av foretaket som driver med datatjenester. Inntil fribelet på kr 270 000 er brukt opp skal det beregnes avgift etter de såkalte differensierte satsene. I sone 4 er den differensierte satsen 5,1 pst. / 1,1 pst.

For den delen som driver med telekommunikasjonstjenester skal det, etter at fribelet er brukt opp, beregnes avgift etter høy sats – 14,1 pst. / 10,1 pst., jf. Stortingsvedtaket § 1 bokstav g nr. 9. For den delen som driver med datatjenester skal det, etter at fribelet er brukt opp, beregnes avgift etter de såkalte overgangssatsene. Overgangssatsen i sone 4 er på 11,7 pst. / 7,7 pst.

6.2 Særlig om transportforetak

Transportforetak som er omfattet av Stortingsvedtaket § 1 bokstav h første ledd har som nevnt ikke krav på noe fribeløp ved beregning av arbeidsgiveravgift. Heller ikke foretak som bare delvis driver med transportvirksomhet har krav på å beregne fribeløp, noe som følger av en tolkning av EØS-regelverket. Dette gjelder uansett om den delen av foretaket som ikke driver med transport isolert sett hører til en næring som kunne beregnet fribeløp. Dersom foretaket har virksomhet som faller utenfor særreglene i Stortingsvedtaket § 1 bokstav g og h første ledd, og kravet om regnskapsmessig atskillelse er oppfylt, skal det for denne delen benyttes overgangssatser ved beregning av avgift, jf. forskrift 22. desember 2005 nr. 1671 §§ 1 og 2.

Eksempel 2:

Storevik transport AS driver først og fremst med godstransport på vei, og selskapet hadde i 2005 over 50 årsverk. Selskapet driver også en transportsentral som er regnskapsmessig atskilt fra resten av foretaket. Transportsentralen utfører tjenester som lasting, lossing og lagring, noe som ikke regnes som godstransport på vei, se punkt 4.1 tredje avsnitt. Alle de ansatte er bosatt i sone 3.

Etter Stortingsvedtaket § 1 bokstav h første ledd følger det at selskapet som utgangspunkt skal betale avgift etter høy sats – 14,1 pst. / 10,1 pst. For de ansatte ved transportsentralen kan selskapet imidlertid beregne avgift etter de såkalte overgangssatsene. Overgangssatsen i sone 3 er 12,1 pst. / 8,1 pst.

Da selskapet har innslag av transportvirksomhet, kan det ikke beregnes fribeløp. Dette gjelder også for den delen av foretaket som ikke driver godstransport på vei.

”Øvrige transportforetak”

Forskrift 22. desember 2005 nr. 1671 §§ 1 og 2 er ikke gitt anvendelse for foretak som omfattes av § 1 bokstav h annet ledd (øvrige transportforetak). Forklaringen er at det for slike foretak ikke har noen betydning for arbeidsgiveravgiften å skille regnskapsmessig, da satsene for ”øvrige transportforetak” og overgangssatsene er sammenfallende.

Eksempel 3:

Peder Ås har et selskap som driver med 80 pst. ambulansetjenester og 20 pst.

persontransport (taxi, rutebil etc.). Alle de ansatte er bosatt i sone 4.

Ambulansevirkosomhet er ikke omfattet av begrepet "øvrige transportforetak" i Stortingsvedtaket § 1 bokstav h annet ledd, se punkt 4.2. Dersom selskapet kun drev med ambulansetjenester, kunne selskapet beregnet avgift etter reglene om de generelle næringene, jf. Stortingsvedtaket § 1 bokstav b-f. Da selskapet har et innslag av persontransport har det imidlertid ikke krav på fribeløp. Derfor må det beregnes avgift etter de såkalte overgangssatsene for hele selskapet. I sone 4 er overgangssatsen på 9,5 pst. / 7,7 pst.

6.3 Særlig om landbruk, fiske etc.

Enkelte særskilte spørsmål oppstår dersom et foretak driver virksomhet som går under Stortingsvedtaket § 1 bokstav g eller bokstav h første ledd og virksomhet som omfattes av Stortingsvedtaket § 1 bokstav j (landbruk, fiske etc.). Isolert sett kunne den delen av virksomheten som drev med landbruk, fiske etc. beregnet avgift etter laveste sats. Etter forskriftens § 2 er imidlertid regelen at en skal anvende "overgangsreglene" for den delen av virksomheten som ikke er omfattet av vedtakets § 1 bokstav g eller bokstav h første ledd. Dette gjelder også de næringene som er omfattet av § 1 bokstav j.

Ett unntak gjelder likevel i de tilfellene der den delen av virksomheten som ikke er omfattet av § 1 bokstav j er av ubetydelig omfang (ikke utgjør over 5 pst. av omsetningen). I disse tilfellene kan hele foretaket beregne avgift etter laveste sats (se under punkt 5). Det er her ikke krav om regnskapsmessig atskillelse.

Eksempel 4:

Marte Kirkerud eier et gårdsbruk. Alle de ansatte er bosatt i sone 4. Marte eier også et vannkraftverk som er innlemmet i gårdsbruket. Driften av vannkraftverket utgjør ca. 10 pst. av gårdsbrukets totale omsetning. Vannkraftverket er regnskapsmessig atskilt fra resten av virksomheten.

Her kommer reglene om fribeløp til anvendelse, jf. Stortingsvedtaket § 1 bokstav g nr. 1. Fribeløpet skal først benyttes i den delen av foretaket som driver vannkraftverk. Dersom ikke hele fribeløpet brukes opp her, kan det resterende benyttes i den delen av foretaket som driver med gårdsdrift. Inntil fribeløpet på kr 270 000 er brukt opp skal

det beregnes avgift etter de differensierte satsene. I sone 4 er den differensierte satsen 5,1 pst. / 1,1 pst.

For den delen av virksomheten som driver vannkraftverket skal det, etter at fribeløpet er brukt opp, beregnes avgift etter høy sats – 14,1 pst. / 10,1 pst., jf. Stortingsvedtaket § 1 bokstav g nr. 1. For den delen som driver med landbruk skal det, etter at fribeløpet er brukt opp, beregnes avgift etter overgangssatsene. Overgangssatsen i sone 4 er på 11,7 pst. / 7,7 pst.

Eksempel 5:

Samme faktum som eksempel 4, men nå utgjør kraftverket kun 4 pst. av gårdsbrukets totale omsetning. I dette tilfellet gjelder unntaket i § 1 bokstav j tredje ledd, jf. forskrift 22. desember 2005 nr. 1671 § 5. Således skal avgiften for hele virksomheten beregnes etter satsene i Stortingsvedtakets § 1 bokstav j – altså de såkalte differensierte satsene. Da alle de ansatte er bosatt i sone 4 blir satsen 5,1 pst. / 1,1 pst. Dette gjelder også for de ansatte som er tilknyttet vannkraftverket.

7 Arbeidsutleie mv.

Direktoratet har mottatt flere henvendelser vedrørende tilfeller der et foretaks virksomhet helt eller delvis består av utleie av arbeidskraft. I utgangspunktet vil utleie av arbeidskraft være omfattet av næringskode 74.502 og således reglene for de generelle næringene i Stortingsvedtakets § 1 bokstav b-f. Det må imidlertid gjøres visse unntak.

Det er vanskelig å si noe helt generelt om disse tilfellene, da det i hvert enkelt tilfelle må foretas en konkret vurdering. Vi vil likevel prøve å belyse problemstillingen med enkelte typetilfeller.

7.1 Tilpasning til regelverket

Foretak som omfattes av Stortingsvedtakets § 1 bokstav g eller h har mindre gunstige regler for beregning av avgift enn foretak som omfattes av de såkalte generelle næringene, jf. Stortingsvedtakets § 1 bokstav b-f. Selskaper som omfattes av Stortingsvedtakets § 1 bokstav g eller h kan derfor være tjent med å leie inn arbeidskraft fra et annet selskap i stedet for å ha egne ansatte. I de fleste tilfellene må en respektere en slik tilpasning til regelverket:

Eksempel 1:

Et kraftverk i Finnmark har 20 ansatte som alle er bosatt i sone V. Da selskapet går inn under Stortingsvedtakets § 1 bokstav g, skal det beregnes avgift etter høyeste sats – 14,1 / 10,1 pst. etter at fribeløpet er brukt opp. Før fribeløpet er brukt opp skal det ikke beregnes avgift. Fribelet er brukt opp idet selskapet har hatt lønnsutgifter på kr 1 914 893.

Selskapet bestemmer seg for å gjennomføre en omorganisering slik at de leier inn 15 ansatte fra et vikarbyrå, men beholder 5 ansatte selv. De ansatte i vikarbyrået er også bosatt i sone V og vikarbyrået betaler ikke arbeidsgiveravgift for sine ansatte, jf. Stortingsvedtakets § 1 bokstav b. Kraftverket på sin side vil ha årlige lønnsutgifter på under 1 194 893, og vil således ikke betale arbeidsgiveravgift.

Men ikke alle slike tilpasninger kan godtas:

Eksempel 2:

Fem transportselskaper driver ulike former for landtransport i Nordland. Disse selskapene ønsker å gå sammen om å opprette et selskap A. As virksomhet ville kun bestå av å forsyne transportselskapene med arbeidskraft.

A ville ha alle formelle funksjoner som arbeidsgiver. Formålet med et slikt selskap vil kun være å spare arbeidsgiveravgift for selskapene.

Selv om selskapet i prinsippet driver med arbeidsutleie, mener vi at selskap A må anses som et transportforetak i sammenheng med Stortingsvedtakets § 1 bokstav h.

7.2 Rederikonserner

Selskaper innen rederinæringen blir lignet etter skatteloven § 8-10 (rederibeskatning). I henhold til skattelovens § 8-13 annet ledd kan et selskap innenfor ordningen ikke ha ansatte. Tjenesteytelser som administrasjon, management, teknisk drift m.v. må derfor kjøpes av selskaper utenfor ordningen. Disse selskapene vil som regel være organisert som egne aksjeselskaper som selger disse tjenestene til rederiselskapene. Denne tilpasningen måtte gjøres da de nåværende regler om rederibeskatning ble innført.

Spørsmålet blir om selskapet i forbindelse med beregning av arbeidsgiveravgift omfattes av næringskode 74.5 ”formidling

og utleie av arbeidskraft”, og således reglene for de generelle næringene i Stortingsvedtakets § 1 bokstav b-f, eller om selskapet går under næringskode 61 ”sjøtransport” og således omfattes av bestemmelsen i Stortingsvedtaket § 1 bokstav h annet ledd.

Vi vil belyse problemstillingen med et eksempel:

Eksempel 3:

Et rederikonsern består av 5-6 rederier med til sammen ca. 20 skip. Konsernet har et eget selskap som forsyner skipene i rederiet med mannskap. Dette selskapet har ca. 150 ansatte. Selskapets eneste formål er å sørge for bemanningen av skipene. De aller fleste av de ansatte er altså leid ut som besetning på skip som tilhører andre selskaper i samme konsern, men selskapet har også noen ansatte som jobber med administrasjon.

Da virksomheten i selskapet er nært knyttet opp mot i de øvrige selskapene i konsernet, og i prinsippet er til for å forsyne disse med arbeidskraft, må det kunne sies at selskapet i realiteten driver med sjøtransport. Vi mener således det er naturlig at bestemmelsene i Stortingsvedtaket § 1 bokstav h annet ledd må gjelde for de ansatte i administrasjonsselskapet.

7.3 Avløsertjenester i landbruksvirksomhet

Avløserlag vil i utgangspunktet drive virksomhet som faller inn under kode 01.4 i SSBs Standard for næringskoder (Tjenester tilknyttet jordbruk og husdyrhold), og denne koden er omfattet av unntaket i Stortingsvedtakets § 1 bokstav j. På nærmere angitte vilkår vil slike foretak derfor kunne videreføre de differensierte satsene for arbeidsgiveravgift som gjaldt før 1. januar 2004.

I den grad avløserlaget/forsøksringen også driver virksomhet som ikke omfattes av landbruksunntaket – for eksempel bygdeturisme/gårdsturisme – og bivirksomheten ikke er av ubetydelig omfang, vil foretaket likevel måtte følge de ordinære reglene for arbeidsgiveravgift, jf. Stortingsvedtakets § 1 j siste ledd. Grensen for hva som regnes som ”ubetydelig omfang” går på 5 pst., jf. forskrift 22. desember 2005 nr. 1671 § 5.

Det ovennevnte bekreftes i brev av september 2003 fra Finansdepartementet til ”Norske landbrukstenester”.

Eksempel 4:

Et avløserlag driver først og fremst med utleie av arbeidskraft til landbruk. 4 pst. av virksomheten består imidlertid av utleie av arbeidskraft til transportvirksomhet. Da en her er under grensen på 5 pst., vil selskapet likevel gå under bestemmelsen i Stortingsvedtaket § 1 bokstav j.

Dersom en tenker seg at over 6 pst. av avløserlaget driver med utleie av arbeidskraft til transportvirksomhet vil imidlertid bestemmelsen i Stortingsvedtakets § 1 bokstav h annet ledd komme til anvendelse for hele selskapet.

8 Beregning av fribeløpet – særlig om begrepet juridisk enhet

Erfaringsvis kan det oppstå tvil om hva som skal anses som en juridisk enhet i forbindelse med beregning av fribeløp for arbeidsgiveravgift, jf. Stortingsvedtak av 25. november 2004 nr. 1548 om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2005. Spørsmålet er også nevnt i Skattedirektoratets melding nr. 5/05 kap. 2 femte avsnitt.

Det gjelder kun ett fribeløp per foretak. Med foretak skal her forstås juridisk enhet, jf. lov om Enhetsregisteret av 3. juni 1994 nr. 15 §§ 2 og 4 første ledd.

Foretaksregisterlovens § 4 lyder slik:

”Følgende enheter skal registreres i Enhetsregisteret hvis de registreres i tilknyttet register:

- a) Staten, fylkeskommuner og kommuner.
- b) Selskaper, foreninger, stiftelser, aksjefond, bo og andre juridiske personer. Dødsbo og felleseiebo som identifiseres ved fødselsnummer, og indre selskaper, er likevel ikke registreringspliktige.
- c) Enkeltpersonforetak.
- d) Tingsrettslige sameier som opptrer som sådanne utad.

Registreringsplikt i Enhetsregisteret gjelder også for enkeltpersoner som ikke er innehaver av enkeltpersonforetak, men som registreres i tilknyttet register.

Overenheter (konsern m.v.) og underenheter (bedrifter m.v.) tildeles organisasjonsnummer og registreres i Enhetsregisteret etter nærmere regler gitt av departementet.

Departementet kan i forskrift bestemme at også andre enheter kan registreres i Enhetsregisteret.»

For en nærmere avgrensning av begrepene i enhetsregisterlovens § 4 se Ot.prp. nr. 11 (1993-94) s. 54 flg.

Nedenfor vil vi gjennomgå noen typetilfeller der det kan være tvil om det er snakk om en eller flere enheter i forbindelse med beregning av fribeløpet.

8.1 Overenheter og underenheter

Det avgrenses mot overenheter i konsern og underenheter innenfor en juridisk enhet. For eksempel i bankvirksomhet er det vanlig at et selskap har mange underenheter med hvert sitt underorganisasjonsnummer. Disse selskapene har likevel kun krav på ett fribeløp. Enhetsregisterlovens § 4 tredje ledd åpner riktignok for registrering av såkalte underenheter og overenheter, men slike kan ikke anses som juridiske enheter ved beregning av fribeløpet. Legg merke til at vi i meldingen kun henviser til § 4 første ledd.

8.2 Fusjon og fisjon

Hovedregelen er slik at avgiftsberegningen skal foretas isolert for hver juridisk enhet. Dette gjelder også når enheten er stiftet som følge av en fusjon eller fisjon. I det følgende vil vi gjennomgå tre ulike tilfeller.

Eksempel 1

Foretak A fisjonerer i juli 2005, og resultatet er at foretak B etableres, mens foretak A videreføres. Foretak A fortsetter da beregningen av fribeløpet som ble påbegynt 1. januar 2005. Foretak B får derimot et nytt fribeløp ettersom det er å anse som en ny juridisk enhet. Det skal altså her beregnes to fribeløp - ett for foretak A og ett for foretak B.

Eksempel 2

Foretak A opphører i juli 2005, og to nye foretak (B og C) utgår fra det gamle foretaket. Her får foretak B og C nye fribeløp ettersom de er å anse som nye juridiske enheter. Det skal altså her beregnes tre fribeløp – ett for hver av de tre foretakene.

Eksempel 3

Foretak A, B og C slås sammen i juli 2005 til foretak D. Her vil foretak D få sitt eget

fribeløp som bergnes fra fusjonen. Den tidligere beregningen av fribeløp i foretak A, B og C vil være uten betydning for foretak D.

8.3 Privatpersoner, indre selskaper og sameier

Privatpersoner kan naturligvis også beregne fribeløp, i den forstand at de beregner avgift etter de differensierte satsene innenfor fribeløpet. Det er nærmest utenkelig at en privatperson som arbeidsgiver overstiger fribeløpet - I så fall vil det trolig være snakk om et registreringspliktig enkeltmannsforetak, jf. enhetsregisterloven § 4 første ledd bokstav c.

Det kan nevnes at det etter folketrygdloven § 23-2 sjette ledd gjelder fritak for arbeidsgiveravgift for privat pass av barn under 12 år. Etter folketrygdloven § 23-2 syvende ledd gjelder også fritak for lønnsytelser inntil 50 000 for lønnet arbeid i privat hjem og fritidsbolig.

Et indre selskap kan ikke forplikte seg utad som sådan, heller ikke som arbeidsgiver, jf. selskapsloven § 2-1(2). Den enkelte deltaker kan imidlertid forplikte seg som arbeidsgiver. I dette tilfellet kan vedkommende beregne fribeløp, jf. det som er sagt ovenfor om private arbeidsgivere.

Når det gjelder sameier vil det avgjørende være om sameiet fremstår utad som en enhet. En har for eksempel to sameiere av en tomannsbolig som ansetter en vaktmester. Ved at sameierne går sammen om et ansettelsesforhold, vil de fremstå som et tingsrettslig sameie også utad, og vil således utgjøre en registreringspliktig juridisk enhet, jf. enhetsregisterloven § 4 første ledd bokstav d. Sameiet vil da utgjøre en enhet i forbindelse med beregning av fribeløp. Heller ikke for tingsrettslige sameier vil det være særlig praktisk at en overskrider fribeløpet.

8.4 Interkommunale samarbeid og kommunale foretak

Ett spørsmål som har blitt reist er om interkommunale samarbeid etter kommunelovens § 27 kan anses som egne enheter i forbindelse med beregning av fribeløpet.

Det er på det rene at slike samarbeid kan tildeles et eget organisasjonsnummer. Det avgjørende i forhold til beregning av

arbeidsgiveravgift må imidlertid være om samarbeidene kan anses som egne juridiske enheter, og ikke kun som underenheter for de aktuelle kommuner. Ut fra disse samarbeidenes karakter kan det virke som om de i utgangspunktet vil være en del av den kommunale virksomheten. Dette synes også å være klart forutsatt i kommunelovens § 27. Således må det antas at interkommunale samarbeid som regel ikke kan tildeles et eget fribeløp.

Det samme spørsmålet har oppstått i forhold til kommunale og fylkeskommunale foretak. Det blir igjen avgjørende om disse må anses som egne juridiske enheter.

Kommunalt eller fylkeskommunalt foretak er ikke en egen juridisk person, men er en del av kommunen eller fylkeskommunen, jf. kommuneloven kap. 11. En konsekvens av dette er at foretaket som sådant ikke selv kan ha rettigheter og plikter, og at det er kommunen eller fylkeskommunen som i siste instans er part i foretakets avtaler og som hefter for de forpliktelser foretaket pådrar seg. Foretaket som sådant kan heller ikke ha partsstilling overfor domstoler eller andre myndigheter. Dette i motsetning til f.eks. statsforetak, jf. lov av 30. august 1991 nr. 71 om statsforetak § 3.

Selv om kommunale foretak etter kommunelovens § 62 første ledd skal registreres i foretaksregisteret, vil disse altså ikke anses som juridiske enheter, og kan således heller ikke få tildelt et eget fribeløp.

9 Statsforvaltningen og helseforetak

Se Stortingsvedtaket § 1 bokstav l. Statsforvaltningen, og foretak som omfattes av helseforetaksloven skal beregne arbeidsgiveravgiften etter høyeste sats – 14,1 pst. / 10,1 pst. For arbeidstakere som er bosatt i sone 5 skal satsen likevel være 0.

Hvilke deler av statsforvaltningen som er omfattet av denne bestemmelsen følger av forskrift 27. november 2003 nr. 1398 om forenklet oppgjør for arbeidsgiveravgift fra statens forvaltningsvirksomhet § 1, jf. folketrygdloven § 24-5 tredje ledd. (se vedlegg 4):

”a) forvaltningsorganer som får fastsatt sine driftsbevilgninger over statsbudsjettet,

herunder statens forretningsdrift og statsbankene, og

b) forvaltningsorganer med unntak fra bruttobudsjetteringsprinsippet (såkalte post 50 virksomheter).”

Hvilke organer som omfattes av bestemmelsen har sammenheng med de statlige tilknytningsformene:

Forskriftens § 1 bokstav a omfatter de såkalte ordinære forvaltningsorganer, herunder departementene, etater, direktorater, tilsyn, råd, Statistisk sentralbyrå, Statens vegvesen, Jernbaneverket, Kystverket, Statens lånekasse, Statens husbank m.v.

Forskriftens § 1 bokstav b omfatter forvaltningsorganer som har fått unntak fra bruttobudsjetteringsprinsippet. Slike virksomheter får bevilget et nettotilskudd på statsbudsjettet under utgiftspost 50. Dette gjelder blant annet universiteter og høyskoler, forskningsinstitutter (herunder Norges Forskningsråd og Norsk Utenrikspolitisk Institutt), Forbrukerrådet, Sametinget, Fredskorpset m.v.

Med til statsforvaltningen hører også de såkalte forvaltningsbedriftene, herunder Statens Kartverk, Statens Pensjonskasse, Garantiinstituttet for Eksportkreditt (GIEK), Statsbygg og Norges Vassdrags- og Energidirektorat (NVE) sine anlegg.

Utenfor særregelen i Stortingsvedtakets § 1 bokstav l faller:

- Statsforetakene, herunder Statkraft SF og Statnett SF. Helseforetakene er imidlertid uttrykkelig omfattet, jf. nedenfor.
- Statlige heleide aksjeselskaper faller også utenfor § 1 bokstav l. Som eksempler nevnes NRK AS, NSB AS, Posten Norge AS, Vegproduksjon AS, Entra eiendom AS, Avinor AS.
- Statlige stiftelser.

Felles for statsforetakene, statlige aksjeselskaper og statlige stiftelser er at de betegnes som egne rettssubjekter, i motsetning til for eksempel statsbedriftene.

Hva som skal regnes som helseforetak er nærmere angitt i lov om helseforetak m.m. av 15. juni 2001 nr. 93 § 2:

”Denne loven gjelder for regionale helseforetak og helseforetak.

Regionalt helseforetak er virksomhet som eies av staten alene og som er opprettet i medhold av § 8. Regionalt helseforetak legger til rette for spesialisthelsetjenester, forskning, undervisning og andre tjenester som står i naturlig sammenheng med dette.

Helseforetak er virksomhet som eies av regionalt helseforetak alene og som er opprettet i medhold av § 9. Helseforetak yter spesialisthelsetjenester, forskning, undervisning og andre tjenester som står i naturlig sammenheng med dette.”

Det følger av forskriften av 27. november 2003 nr. 1398 § 4 at statsforvaltningen er unntatt fra å betale og gi oppgave over beregnet arbeidsgiveravgift til skatteoppkreveren. Isteden gjennomføres forenklet oppgjør ved at beregnet avgift i rapport til statsregnskapet føres til utgift i samme måned som lønn og godtgjørelse er utbetalt til arbeidstaker. Samtidig skal arbeidsgiveravgiften bokføres som inntekt under folketrygdens kapittel i rapporten til statsregnskapet.

Unntaket i § 4 gjelder likevel ikke for de deler av statsforvaltningen som er omtalt i § 1 andre ledd b, altså forvaltningsorganer med unntak fra bruttobudsjetteringsprinsippet. Disse deler av statsforvaltningen skal betale og gi oppgave over beregnet arbeidsgiveravgift til skatteoppkreveren for den kommune hvor hovedkontoret ligger etter de ordinære regler for oppgjør av arbeidsgiveravgift. Men det presiseres at bestemmelsen i Stortingsvedtakets § 1 bokstav l også gjelder også for disse organene.

10 Terminoppgave arbeidsgiveravgift og forskuddstrekk

Terminvis innberetning av forskuddstrekk og arbeidsgiveravgift sendes på én og samme blankett (RF-1037), på maskinlesbart medium (diskett e.l), eller som vedlegg til e-post.

På blanketten skal det angis hvilken næring den enkelte arbeidsgiver tilhører. Det er næringskoden som foretaket er registrert med i Enhetsregisteret (NACE-koden) som skal benyttes.

Det skal også angis hvilken ordning det skal betales arbeidsgiveravgift etter. Hvis foretaket skal beregne avgift etter hovedregelen (generelle næringer), skal det ikke settes kryss i punkt 2.0 på oppgaven.

Tilhører foretaket ett av unntakene, skal det krysses av i en av seks rubrikker. De seks unntakene er:

- Produksjon av elektrisitet ved vannkraft etc.
- Dyrking av jordbruks- og hagebruksvekster etc.
- Godstransport med over 50 årsverk.
- Øvrige transportforetak.
- Foretak omfattet av helseforetaksloven.
- Fiske og fangst.

Det presiseres at den registrerte næringskoden ikke nødvendigvis er avgjørende for hvilken ordning det skal betales avgift etter. Det kan være ulike årsaker til at det ikke er samsvar mellom registrert næringskode og riktig avgiftssats. For det første kan det tenkes at et foretak har endret virksomhet, uten at dette har blitt registrert i Enhetsregisteret. Det vil videre være vanlig at et foretak omfattes av en bestemmelse i Stortingsvedtaket, selv om størstedelen av foretaket driver virksomhet som isolert sett faller under en annen bestemmelse. I disse tilfellene vil trolig foretakets hovedvirksomhet være avgjørende for den registrerte næringskoden.

Eksempel:

Et selskap som driver med 80 pst. ambulansetjenester og 20 pst. persontransport (taxi, rutebil etc.). Dette selskapet vil trolig være gruppert under kode 85.147 Ambulansetjenester i Enhetsregisteret. Ambulansetjenester faller isolert sett under reglene for de generelle næringene. Selskapet vil likevel følge bestemmelsen for øvrige transportforetak i Stortingsvedtakets § 1 bokstav h annet ledd, se eksempel 3 under punkt 6.

Foretak som kan beregne fribeløp

Det gjelder kun ett fribeløp per juridisk enhet. Dette gjelder selv om foretaket har underenheter med egne underorganisasjonsnummer. Dette betyr at terminoppgaven må innberettes på organisasjonsnummeret til den juridiske enheten for at arbeidsgiveravgiften skal bli riktig beregnet.

Manuell innlevering:

Arbeidsgivere som leverer manuelle oppgaver skal bruke skjemaet RF-1037. Foretak som driver blandet virksomhet som er regnskapsmessig atskilt, jf. forskrift 17. desember 2004 §§ 1 og 2, må levere to (eller flere) oppgaver per termin.

Det er laget en veiledning til terminoppgaven. Terminoppgaven er laget slik at man må bruke veiledningen for å finne riktig avgiftssats.

Maskinell innlevering:

Ved maskinell innlevering skal recordbeskrivelsen i vedlegg 9 benyttes. Det er foretatt endringer i feltet "status" i Recordbeskrivelsen. Her er antall gyldige verdier 7.

Hver 15. januar, 8. mars, 8. mai, 8. juli, 8. september og 8. november skal blanketten sendes skatteoppkreveren (kemneren/kommunekassereren) i den kommune virksomheten har kontor, jf. forskrift 2. desember 1997 nr 1385 § 5. Maskinelle innberetninger fra arbeidsgivere/regnskapssentraler i Oslo sendes til Oslo kemnerkontor, postboks 2 St. Olavs plass, 0130 Oslo. Andre arbeidsgivere/sentraler sender maskinelle innberetninger til den datasentralen de sender lønns- og trekkoppgaver til.

11 Betaling av arbeidsgiveravgift

Hver 15. januar, 15. mars, 15. mai, 15. juli, 15. september og 15. november skal beregnet arbeidsgiveravgift for de foregående to månedene sendes til skatteoppkreveren, jf. forskrift 2. desember 1997 nr 1385 § 5. Avgiften kan innbetales ved bruk av "betalingskort for skatt".

Det er også åpnet for elektronisk betaling av arbeidsgiveravgiften. Alle elektroniske betalinger må ha gyldig kid. Bankene er pålagt å avvise elektroniske betalinger uten gyldig kid.

Minstegrensen for innbetaling av beregnet arbeidsgiveravgift for en oppgjørsperiode (termin) er kr 150.

12 Endring av Rikstrygdeverkets refusjonsordning – fradrag for arbeidsgiveravgift

Fra 1. januar 2006 bortfaller ordningen med refusjon av arbeidsgiveravgift for ytelser som tilbakebetales etter folketrygdloven § 8-20 tredje ledd, § 8-21 tredje ledd eller § 22-3. Det gis i stedet et fritak for arbeidsgiveravgift, under forutsetning av at ytelsene faktisk blir refundert. Dette løses praktisk slik at arbeidsgiverne får et fradrag i grunnlaget for arbeidsgiveravgift i den terminen

ytelsene blir refundert fra Rikstrygdeverket.

Bakgrunn:

Etter folketrygdloven (ftrl.) § 22-3 første ledd har arbeidsgiver som utbetaler lønn til arbeidstaker under sykdom og fødselspermisjon mv. krav på refusjon fra Rikstrygdeverket, dersom arbeidstakeren i samme periode hadde krav på ytelse fra Folketrygden. Arbeidsgiveren har i disse tilfellene også hatt krav på å få refundert arbeidsgiveravgift av et beløp tilsvarende trygdeytelsen, jf. tidligere ftrl. § 22-3 første ledd annet pkt. Denne refusjonen av arbeidsgiveravgift har i praksis blitt utbetalt sammen med refusjonen av trygdeytelsen.

Endringene i reglene om arbeidsgiveravgift fra og med 2004 har medført problemer i forbindelse med Rikstrygdeverkets praktisering av den ovennevnte bestemmelsen. Trygdeetaten har ikke tilstrekkelige opplysninger om grunnlaget for beregning av arbeidsgiveravgift. Praksis med refusjon av arbeidsgiveravgift samtidig med refusjon av trygdeytelsen vil dermed ikke kunne opprettholdes uten at det oppstår feilutbetalinger.

Endringer fra 2006:

Det er vedtatt en lovendring med virkning fra 1. januar 2006 der refunderbar sykelønn og lønn under fødselspermisjon m.v. gjøres avgiftsfri. Refusjonsordningen for arbeidsgiveravgift etter den tidligere ftrl. § 22-3 første ledd annet pkt. faller dermed bort. Fritaket for arbeidsgiveravgift gjelder imidlertid under forutsetning av at de aktuelle ytelsene faktisk blir refundert. Tilfeller der arbeidsgiveren har refusjonsrett, men av en eller annen grunn ikke gjør refusjonskravet gjeldende, faller utenfor fritaket.

Etter lovendringen vil § 23-2 femte ledd første punktum lyde slik:

”Det skal ikke svares arbeidsgiveravgift av lønn og feriepenger så langt arbeidsgiveren får lønnen eller feriepengene refundert etter reglene i § 8-20 tredje ledd, § 8-21 tredje ledd eller § 22-3.”

Praktisk tilrettelegging:

Ordningen gjennomføres praktisk slik at arbeidsgiverne innberetter de aktuelle ytelsene som avgiftspliktige, men får et fradrag i grunnlaget for arbeidsgiveravgift når ytelsene faktisk er refundert fra Rikstrygdeverket. Fradraget kan først

gjøres gjeldende i den termin som refusjonen fra Rikstrygdeverket foreligger.

For nærmere opplysninger, se veiledning til terminoppgaven for 2006.

13 Avgiftsberegning i enkelte tilfeller med tilknytning til utlandet

13.1 Arbeidstakere utsendt til Norge fra USA og Canada

For arbeidstakere som omfattes av forskrift 27. januar 2006 om avgifter til folketrygden for året 2006 for arbeidstakere utsendt til Norge fra Amerikas forente stater og Canada § 1 (utdrag tatt inn som vedlegg 6), skal det i 2006 betales arbeidsgiveravgift med 7,0 pst., forutsatt at det foreligger avgiftsplikt etter folketrygdloven § 23-2, jf. forskriftens § 3.

13.2 Sjømenn som er medlemmer i trygden etter folketrygdloven § 2-6

For sjømenn som er ansatt på norsk skip i utenriksfart som er registrert i det ordinære norske skipsregisteret, og som er medlem i trygden etter folketrygdloven § 2-6, skal arbeidsgiveren for 2006 betale avgift med kr 278 per måned uten hensyn til antall arbeidsdager i måneden. Se utdrag av forskrift 27. januar 2006 tatt inn som vedlegg 7.

13.3 Honorar til utenlandske artister

Det skal ikke beregnes arbeidsgiveravgift på godtgjørelse til utenlandske artister som skattlegges etter lov 13. desember 1996 nr. 87 om skatt på honorar til utenlandske artister mv. (artistskatteloven).

14 Arbeidsgiveravgift av tilskudd og premier til livrente og pensjonsordninger

Det skal ifølge folketrygdloven § 23-2 fjerde ledd betales arbeidsgiveravgift av arbeidsgivers og det offentliges tilskudd til livrente- og pensjonsordninger. I den utstrekning administrasjonsomkostninger er fradragsberettiget etter skatteloven § 6-46, skal slike kostnader inngå i beregningsgrunnlaget for arbeidsgiveravgift.

Avgiftsplikten knytter seg til den faktiske innbetalingen, og det skal betales avgift av

betalinger foretatt etter 1. januar 1988. Dette gjelder selv om man nå betaler en forhøyet premie som følge av at man har betalt inn for lite i premie før denne dato.

De avgiftspliktige beløpene skal tas med i grunnlaget for beregning av arbeidsgiveravgift på terminoppgaven for den terminen hvor betalingen er foretatt. Grunnlaget fordeles på de ulike avgiftssoner i samme forhold som arbeidsgiverens øvrige avgiftspliktige ytelser i samme termin fordeler seg. Beløpene skal medtas i terminoppgaven på vanlig måte uten særskilt spesifisering.

Bestemmelsen om redusert arbeidsgiveravgift for arbeidstakere over 62 år, jf. Stortingsvedtakets § 1 bokstav m gjelder ikke for arbeidsgivers tilskudd til livrente og pensjonsordninger. Det samme gjelder utbetaling av pensjon, uavhengig av om dette skjer ved terminvise ytelser eller ved engangsbeløp til avløsning av rett til pensjon i arbeidsforhold, jf. folketrygdloven § 23-2 fjerde ledd, se pkt. 1.8.

De avgiftspliktige beløpene skal også føres på egen linje i Årsoppgave for arbeidsgiveravgift.

15 Særlig om introduksjonsstønad

Det skal ikke betales arbeidsgiveravgift for introduksjonsstønad etter lov av 4. juli 2003 nr. 80 om introduksjonsstønad for nyankomne innvandrere, jf. folketrygdloven § 23-2 femte ledd. Denne bestemmelsen er ny og trådte i kraft 1. september 2003.

16 Private arbeidsgivere

For utbetalinger fra private arbeidsgivere o.a. (lønnet arbeid i hjem og fritidsbolig) gjelder særskilte grenser for når arbeidsgiveravgift skal beregnes, og særskilte regler for oppgjør av arbeidsgiveravgift.

Det gjelder fritak for arbeidsgiveravgift når slik lønn fra en husholdning ikke overstiger kr 50 000 i inntektsåret (før 2004 var grensen på kr 30 000), se folketrygdloven § 23-2 syvende ledd. Grensen gjelder den enkelte husstands samlede lønnsutgifter, herunder eventuelle feriepenge og verdien av fri kost og losji, utbetalt til eller stilt til disposisjon for en eller flere arbeidstakere i løpet av inntektsåret, jf. forskrift 19. november 1997 nr 1173 § 4.

Det gjelder spesielle regler for oppgjør for avgift og forskuddstrekk i disse tilfellene, jf. forskrift 2. desember 1997 nr. 1385 om beregning av oppgjør m.v. av arbeidsgiveravgift til folketrygden § 5 nr. 5.

Godtgjørelse for privat pass av barn som ikke har fylt 12 år før utgangen av inntektsåret, eller som har særlig behov for omsorg og pleie, er unntatt fra arbeidsgiveravgift jf. folketrygdloven § 23-2 sjette ledd. Nærmere informasjon fås hos skatteoppkreveren.

17 Regler om arbeidsgiveravgift for frivillige organisasjoner

Lønnet arbeid for veldedige eller allmennyttige institusjoner eller organisasjoner er fritatt for arbeidsgiveravgift, når de totale lønnsutgifter for organisasjonen er under kr 300 000 og bare for lønnsutbetalinger opp til kr 30 000 per ansatt. Dette følger av folketrygdloven § 23-2 åttende ledd. De særskilte reglene for oppgjør for avgift og forskuddstrekk i forskrift 2. desember 1997 nr. 1385 § 5 nr. 5 gjelder også her.

Det er utgitt egen brosjyre om skatt for ideelle organisasjoner og institusjoner (RF-2017), se www.skatteetaten.no. Brosjyren også fås hos skatteoppkreveren.

18 Vedlegg

18.1 Vedlegg 1: Stortingets vedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2006 (utdrag)

(forskrift 24. november 2005 nr. 1405)

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 24. november 2005 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 litra a og lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 23-2, § 23-3 og § 23-9.

For året 2006 svares folketrygdavgifter etter følgende satser:

§ 1. Arbeidsgiveravgift

a) For arbeidsgiveravgift av inntekt som blir skattlagt etter lov av 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard er satsen 0 pst.

b) Når arbeidstakeren i inntektsåret 2006 er skattepliktig etter skatteloven § 3-1 eller § 3-4 til en kommune i Finnmark fylke eller til en av kommunene Karlsøy, Lyngen, Storfjord, Kåfjord, Skjervøy, Nordreisa, Kvænangen i Troms fylke, som kalles sone V, er satsen 0 pst.

c) Når arbeidstakeren i inntektsåret 2006 er skattepliktig etter skatteloven § 3-1 eller § 3-4 til en kommune i sone IV, er satsen 11,7 pst. Denne sonen omfatter:

- Troms fylke, med unntak av de kommuner som er nevnt i bokstav b,

- Nordland fylke,

- kommunene Namsos, Namdalseid, Lierne, Røyrvik, Namsskogan, Grong, Høylandet, Overhalla, Fosnes, Flatanger, Vikna, Nærøy, Leka i Nord-Trøndelag fylke,

- kommunene Hitra, Frøya, Åfjord, Roan, Osen i Sør-Trøndelag fylke,

- kommunen Smøla i Møre og Romsdal fylke.

Inntil differansen mellom den arbeidsgiveravgift som ville følge av en sats på 14,1 pst. Og den arbeidsgiveravgift som ville følge av en sats på 5,1 pst. Overstiger 270 000 kroner for foretaket i 2006, er satsen likevel 5,1 pst.

d) Når arbeidstakeren i inntektsåret 2006 er skattepliktig etter skatteloven § 3-1 eller § 3-4 til en kommune i sone III, er satsen 12,1 pst. Denne sonen omfatter:

- kommunen Snåsa i Nord-Trøndelag fylke,

- kommunene Hemne, Snillfjord, Oppdal, Røros, Holtålen, Tydal i Sør-Trøndelag fylke,

- kommunene Surnadal, Rindal, Aure, Halså, Tustna i Møre og Romsdal fylke,

- kommunene Dovre, Lesja, Skjåk, Lom, Vågå, Sel, Sør-Aurdal, Etnedal, Nord-Aurdal, Vestre Slidre, Øystre Slidre, Vang i Oppland fylke,

- kommunene Stor-Elvdal, Rendalen, Engerdal, Tolga, Tynset, Alvdal, Folldal, Os i Hedmark fylke.

Inntil differansen mellom den arbeidsgiveravgift som ville følge av en sats på 14,1 pst. Og den arbeidsgiveravgift som ville følge av en sats på 6,4 pst. Overstiger 270 000 kroner for foretaket i 2006, er satsen likevel 6,4 pst.

e) Når arbeidstakeren i inntektsåret 2006 er skattepliktig etter skatteloven § 3-1 eller § 3-4 til en kommune i sone II, er satsen 14,1 pst. Denne sonen omfatter:

- kommunene Meråker, Frosta, Leksvik, Mosvik, Verran i Nord-Trøndelag fylke,

- kommunene Ørland, Agdenes, Rissa, Bjugn, Rennebu, Meldal, Midtre Gauldal, Selbu i Sør-Trøndelag fylke,

- kommunene Vanylven, Sande, Herøy, Norddal, Stranda, Stordal, Rauma, Nesset, Midsund, Sandøy, Gjemnes, Tingvoll, Sunndal, Haram, Aukra, Eide i Møre og Romsdal fylke.

- Sogn og Fjordane fylke,

- kommunene Etne, Tysnes, Kvinnherad, Jondal, Odda, Ullensvang, Eidfjord, Ulvik, Granvin, Kvam, Modalen, Fedje, Masfjorden, Bømlo i Hordaland fylke,

- kommunene Hjelmeland, Suldal, Sauda, Kvitsøy, Utsira, Vindafjord, Finnøy, Ølen i Rogaland fylke,

- kommunene Åseral, Audnedal, Hægebostad, Sirdal i Vest-Agder fylke,

- kommunene Gjerstad, Vegårshei, Åmli, Iveland, Evje og Hornnes, Bygland, Valle, Bykle i Aust-Agder fylke,

- kommunene Drangedal, Tinn, Hjartdal, Seljord, Kviteseid, Nissedal, Fyresdal, Tokke, Vinje, Nome i Telemark fylke,

- kommunene Flå, Nes, Gol, Hemsedal, Ål, Hol, Sigdal, Rollag, Nore og Uvdal i Buskerud fylke,

- kommunene Nord-Fron, Sør-Fron, Ringebu, Gausdal, Søndre Land, Nordre Land i Oppland fylke,

- kommunene Nord-Odal, Eidskog, Grue, Åsnes, Våler, Trysil, Åmot i Hedmark fylke.

Inntil differansen mellom den arbeidsgiveravgift som ville følge av en sats på 14,1 pst. Og den arbeidsgiveravgift som ville følge av en sats på 10,6 pst. Overstiger 270 000 kroner for foretaket i 2006, er satsen likevel 10,6 pst.

f) Når arbeidstakeren i inntektsåret 2006 er skattepliktig etter skatteloven § 3-1 eller § 3-4 til en annen kommune enn dem som nevnt i bokstavene b til e, er satsen 14,1 pst. Dette området kalles sone I. For andre arbeidstakere skal avgiften beregnes etter satsene som gjelder for sone I hvis ikke annet følger av dette vedtak.

g) Denne bokstav gjelder foretak som

1. produserer elektrisitet skapt ved vannkraft,

2. utvinner råolje eller naturgass,

3. yter en eller flere av følgende tjenester tilknyttet utvinning av olje eller gass:

- prøve- eller produksjonsboring på kontrakt,

- servicevirksomhet i forbindelse med olje- og gassutvinning,

- bore- eller brønnservice på kontrakt. Denne bestemmelsen omfatter ikke tjenesteyting tilknyttet letevirksomhet, eller drift og bruk av innretninger i den utstrekning de brukes til letevirksomhet.

4. bryter metallholdig malm, med unntak av jernmalm og jernmalm med innhold av mangan,

5. utvinner industrimineralene nefelinsyenitt eller olivin,

6. bygger eller reparerer selvdrevet, sjøgående kommersielt fartøy. Med slikt fartøy forstås følgende:

- fartøy på minst 100 BRT for transport av passasjerer eller gods,

- fartøy på minst 100 BRT til særlige formål,

- slepebåt på minst 365 kW,

- fiskefartøy på minst 100 BRT bestemt for eksport til land utenfor EØS-området,

- flytende og flyttbart uferdig skrog av ovennevnt fartøy. Denne bestemmelsen omfatter også foretak som foretar vesentlig ombygging av fartøy som nevnt ovenfor, dersom fartøyet er over 1000 BRT.

7. nevnt i finansieringsvirksomhetsloven § 1-4 eller verdipapirhandelloven § 7-1, jf. § 1-2 første ledd, dersom foretaket har filial, driver grenseoverskridende virksomhet eller har etablert datterforetak som driver tilsvarende virksomhet, i andre stater innen EØS-området.

8. produserer stål omfattet av den tidligere EKSF-traktaten,

9. produserer telekommunikasjonstjenester.

Slike foretak skal beregne avgift etter satsen på 14,1 pst. Uansett til hvilken kommune arbeidstakeren er skattepliktig.

Inntil differansen mellom den arbeidsgiveravgift som ville følge av satsen på 14,1 pst. Og den arbeidsgiveravgift som ville følge av

- en sats på 0 pst. Når arbeidstakeren er skattepliktig til en kommune som nevnt i bokstav b,

- en sats på 5,1 pst. Når arbeidstakeren er skattepliktig til en kommune som nevnt i bokstav c,

- en sats på 6,4 pst. Når arbeidstakeren er skattepliktig til en kommune som nevnt i bokstav d,

- en sats på 10,6 pst. Når arbeidstakeren er skattepliktig til en kommune som nevnt i bokstav e

overstiger 270 000 kroner for foretaket i 2006, er satsene likevel i:

sone V: 0 pst.

Sone IV: 5,1 pst.

Sone III: 6,4 pst.

Sone II: 10,6 pst.

Bestemmelsen i nr. 6 kommer ikke til anvendelse på verft som utelukkende driver reparasjon av fartøy

- og reparasjonene gjøres på verft hjemmehørende i Nordland, Troms eller Finnmark eller

- reparasjonene gjøres på fartøy som utelukkende drives på norsk sjøterritorium.

Slike foretak beregner arbeidsgiveravgift etter bokstavene b til f.

h) Foretak som utfører godstransport på vei og som i 2005 hadde mer enn 50 årsverk skal beregne avgift etter satsen i bokstav f uansett til hvilken kommune arbeidstakeren er skattepliktig. Som godstransport regnes ikke egentransport etter samferdselsloven § 8.

For øvrige transportforetak skal arbeidsgiveravgiften beregnes etter følgende satser når arbeidstakeren er skattepliktig etter skatteloven § 3-1 eller § 3-4 til en kommune i

sone V: 0 pst.

Sone IV: 11,7 pst.

Sone III: 12,1 pst.

Sone II: 14,1 pst.

i) Når et foretak beregner arbeidsgiveravgift etter bokstavene c til e, bokstav g og bokstav m, kan ikke samlet fordel av redusert arbeidsgiveravgift og eventuell annen bagatellmessig støtte til foretaket overstige 270 000 kroner i 2006, jf. Forordning (EF) nr. 69/2001 om bagatellmessig støtte inntatt i EØS-avtalen ved EØS-komiteéns beslutning 88/2002.

j) Denne bokstav gjelder foretak innenfor næringsgrupperingene:

01.1 Dyrking av jordbruks- og hagebruksvekster

01.2 Husdyrhold

01.3 Kombinert husdyrhold og planteproduksjon

01.4 Tjenester tilknyttet jordbruk og husdyrhold, unntatt veterinærtjenester og beplantning og vedlikehold av hager og parkanlegg

01.5 Jakt, viltstell og tjenester tilknyttet jakt og viltstell

02.01 Skogbruk

02.02 Tjenester tilknyttet skogbruk, med unntak av tømmermåling

05.01 Fiske og fangst

05.02 Fiskeoppdrett og klekkerier

15.1 Produksjon, bearbeiding og konservering av kjøtt og kjøttvarer

15.2 Bearbeiding og konservering av fisk og fiskevarer

15.3 Bearbeiding og konservering av frukt og grønnsaker

15.4 Produksjon av vegetabiliske og animalske oljer og fettstoffer

15.5 Produksjon av meierivarer og iskrem

15.6 Produksjon av kornvarer, stivelse og stivelsesprodukter

15.7 Produksjon av fôr

51.2 Engroshandel med jordbruksråvarer og levende dyr

51.31 Engroshandel med frukt og grønnsaker

51.32 Engroshandel med kjøtt og kjøttvarer

51.33 Engroshandel med meierivarer, egg, matolje og -fett

51.381 Engroshandel med fisk og skalldyr

61.103 Innenriks sjøtransport, men bare for så vidt gjelder drift av brønnbåter

63.12 Lagring, men bare for så vidt gjelder drift av kornsiloer,

hvor virksomheten er begrenset til å omfatte produkter som ikke faller inn under EØS-avtalen, jf. Avtalens artikkel 8.

Slike foretak skal beregne arbeidsgiveravgift etter følgende satser når arbeidstakeren er skattepliktig etter skatteloven § 3-1 eller § 3-4 til en kommune i

sone IV: 5,1 pst.

Sone III: 6,4 pst.

Sone II: 10,6 pst.

Dersom foretakets virksomhet også omfatter aktiviteter eller produkter som ikke er nevnt i første ledd, og denne virksomheten er av ubetydelig omfang, kan foretaket likevel beregne arbeidsgiveravgift etter satsen i annet ledd.

k) Satsen på 14,1 pst. Skal legges til grunn for arbeidsgiveravgift fastsatt i kongelig resolusjon med hjemmel i § 4 nedenfor.

l) Satsen på 14,1 pst. Skal legges til grunn ved beregning av arbeidsgiveravgift for statsforvaltningen som omfattes av reglene i folketrygdloven § 24-5 tredje ledd og for foretak som omfattes av helseforetaksloven, uansett hvilken kommune arbeidstakeren er skattepliktig til. Er arbeidstakeren skattepliktig til en kommune nevnt i bokstav b, skal satsen likevel være 0 pst.

m) Det skal betales arbeidsgiveravgift etter følgende satser for lønn og annen godtgjørelse for arbeid og oppdrag i og utenfor tjenesteforhold som arbeidsgiver plikter å innberette for arbeidstakere som har fylt 62 år og som er skattepliktig etter skatteloven § 3-1 eller § 3-4 til en kommune i

sone IV: 7,7 pst.

Sone III: 8,1 pst.

Sone II: 10,1 pst.

Sone I: 10,1 pst.

Inntil differansen mellom den arbeidsgiveravgift som ville følge av satsen på 10,1 pst. Og den arbeidsgiveravgift som ville følge av

- en sats på 1,1 pst. Når arbeidstakeren er skattepliktig til en kommune som nevnt i bokstav c,

- en sats på 2,4 pst. Når arbeidstakeren er skattepliktig til en kommune som nevnt i bokstav d,

- en sats på 6,6 pst. Når arbeidstakeren er skattepliktig til en kommune som nevnt i bokstav e

overstiger 270 000 kroner for foretaket i 2006, er satsen likevel:

sone IV: 1,1 pst.

Sone III: 2,4 pst.

Sone II: 6,6 pst.

For foretak som nevnt i bokstav g skal satsen være 10,1 pst. For arbeidstakere som har fylt 62 år. Inntil differansen mellom den arbeidsgiveravgift som ville følge av satsen på 10,1 pst. Og den arbeidsgiveravgift som ville følge av

- en sats på 0 pst. Når arbeidstakeren er skattepliktig til en kommune som nevnt i bokstav b,

- en sats på 1,1 pst. Når arbeidstakeren er skattepliktig til en kommune som nevnt i bokstav c,

- en sats på 2,4 pst. Når arbeidstakeren er skattepliktig til en kommune som nevnt i bokstav d,

- en sats på 6,6 pst. Når arbeidstakeren er skattepliktig til en kommune som nevnt i bokstav e

overstiger 270 000 kroner for foretaket i 2006, er satsen likevel:

sone V: 0 pst.

Sone IV: 1,1 pst.

Sone III: 2,4 pst.

Sone II: 6,6 pst.

For foretak som nevnt i bokstav h første ledd og bokstav l første pkt., skal satsen være 10,1 pst. For arbeidstakere som har fylt 62 år. Foretak som nevnt i bokstav h annet ledd skal betale arbeidsgiveravgift etter følgende satser for arbeidstakere som har fylt 62 år og som er skattepliktig etter skatteloven § 3-1 eller § 3-4 til en kommune i

sone V: 0

sone IV: 7,7 pst.

Sone III: 8,1 pst.

Sone II: 10,1 pst.

Sone I: 10,1 pst.

For foretak som nevnt i bokstav j skal satsen være i

sone IV: 1,1 pst.

Sone III: 2,4 pst.

Sone II: 6,6 pst.

Sone I: 10,1 pst.

For arbeidstakere som har fylt 62 år.

Beregning av arbeidsgiveravgift etter denne bokstav skjer fra og med første hele avgiftstermin etter at arbeidstakeren har fylt 62 år.

18.2 Vedlegg 2: Forskrift til utfylling av Stortingets vedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden §1 om arbeidsgiveravgift.

Fastsatt av Finansdepartementet 22. desember 2005 med hjemmel i Stortingets vedtak 24. november 2005 nr. 1405 om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden §4 annet punktum.

I

§1. Foretak med blandet virksomhet med ansatte i sone V

For foretak med ansatte i sone V som har klar regnskapsmessig atskillelse mellom

- virksomhet som omfattes av avgiftsvedtaket §1 bokstav g eller bokstav h første ledd og
- annen virksomhet,

kan det kreves at arbeidsgiveravgiften fastsettes etter en sats på 0 pst. for den delen av foretakets virksomhet som ikke er omfattet av bokstav g eller bokstav h første ledd. Oppfylles ikke kravet om regnskapsmessig atskillelse, skal arbeidsgiveravgiften fastsettes etter satsene som gjelder for virksomhet omhandlet i bokstav g og bokstav h første ledd for hele foretaket.

§2. Foretak med blandet virksomhet med ansatte i sonene III og IV

For foretak med ansatte i sonene III og IV som har klar regnskapsmessig atskillelse mellom

- virksomhet som omfattes av avgiftsvedtaket §1 bokstav g eller bokstav h første ledd og
- annen virksomhet,

kan det kreves at arbeidsgiveravgiften fastsettes etter overgangsreglene for den delen av foretakets virksomhet som ikke er omfattet av bokstav g eller bokstav h første ledd. Oppfylles ikke kravet om regnskapsmessig atskillelse, skal arbeidsgiveravgiften fastsettes etter satsene som gjelder for

virksomhet omhandlet i bokstav g og bokstav h første ledd for hele foretaket.

§3. Lokale enheter - avgiftsvedtaket §1 bokstav g nr. 7

Lokale enheter (avdelingskontorer) av foretakene som nevnt i avgiftsvedtaket §1 bokstav g nr. 7, kan beregne arbeidsgiveravgift etter følgende satser når arbeidstakeren er skattepliktig etter skatteloven §3-1 eller §3-4 til en kommune i

sone V: 0 pst.

sone IV: 11,7 pst.

sone III: 12,1 pst.

dersom avdelingskontoret i foregående avgiftsår hadde 50 årsverk eller mindre og kun yter lokale tjenester. Det er et vilkår for å anvende de reduserte satsene at det er klar regnskapsmessig atskillelse mellom den lokale enheten og foretakets øvrige virksomhet.

Et avdelingskontor anses å yte kun lokale tjenester dersom alle kundene knyttet til avdelingskontoret har adresse i samme fylke som avdelingskontoret eller i tilgrensende fylke.

Dersom noen av kundene knyttet til avdelingskontoret har adresse utenfor det geografiske området som nevnt i annet ledd, anses avdelingskontoret likevel å yte lokale tjenester dersom 90 prosent eller mer av avdelingskontorets inntekter kan knyttes til kunder med adresse i det geografiske området som nevnt i annet ledd.

Som avdelingskontors inntekter nevnt i tredje ledd, regnes:

for banker, finansieringsforetak og andre kredittinstitusjoner: rente- og provisjonsinntekter samt gebyrer,

for forsikringsselskaper: forfalt bruttopremie,

for verdipapirforetak: kurtasje.

Har enheten arbeidstakere som har fylt 62 år kan arbeidsgiveravgiften beregnes etter følgende satser når arbeidstakeren er skattepliktig etter skatteloven §3-1 eller §3-4 til en kommune i

sone V: 0 pst.

sone IV: 7,7 pst.

sone III: 8,1 pst.

sone II: 10,1 pst.

sone I: 10,1 pst.

§4. Transport

Med transport i avgiftsvedtaket §1 bokstav h menes virksomhet omfattet av følgende næringskoder:

60 Landtransport og rørtransport, med unntak av 60.3 Rørtransport

61 Sjøtransport

62 Lufttransport, med unntak av 62.3 Romfart

Bestemmelsen i avgiftsvedtaket §1 bokstav h første ledd omfatter ikke tilfeller der godstransporten kun finner sted innenfor et lokalt avsperrert næringsområde. For slik transport gjelder satsene i avgiftsvedtaket §1 bokstav h annet ledd.

§5. Foretak innen landbruk, fiske mv.

Med virksomhet av ubetydelig omfang i avgiftsvedtaket §1 bokstav j tredje ledd menes virksomhet hvor omsetningen knyttet til aktiviteter eller produkter som faller utenfor første ledd ikke utgjør mer enn 5 pst. av foretakets totale omsetning i foregående år.

II

Denne forskriften trer i kraft straks med virkning fra og med 1. januar 2006. Forskrift 22. desember 2005 nr. 1671 til utfylling av Stortingets vedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden §1 om arbeidsgiveravgift oppheves med virkning fra samme dato.

18.3 Vedlegg 3: Folketrygden § 23-2

Arbeidsgiveren skal betale arbeidsgiveravgift av lønn og annen godtgjørelse for arbeid og oppdrag i og utenfor tjenesteforhold som han plikter å innberette. Arbeidsgiveravgiften fastsettes i prosent av det beløp som skal innberettes for vedkommende år. Plikten til å betale arbeidsgiveravgift gjelder selv om beløpet

fritas for innberetningsplikt på grunn av beløpets størrelse.

Det skal ikke betales arbeidsgiveravgift når arbeidet eller oppdraget er utført som ledd i selvstendig næringsvirksomhet. Av godtgjørelse til medlemmer i styrer, representantskap, utvalg, råd og lignende skal det alltid betales avgift som av lønnsinntekt.

Av naturalytelser og av godtgjørelse som skal dekke utgifter i forbindelse med utførelse av arbeid, oppdrag eller verv som nevnt i skatteloven § 5-10 bokstavene a og b, skal det betales avgift i den utstrekning naturalytelsene og godtgjørelsene skal tas med ved beregningen av forskottstrekk, se skattebetalingsloven § 5 og § 6.

Det skal betales arbeidsgiveravgift av arbeidsgiverens og det offentlige tilskott til livrente- og pensjonsordninger. Det samme gjelder pensjon fra arbeidsgiver når pensjonen har begynt å løpe etter 1. januar 1988. Plikten til å svare arbeidsgiveravgift gjelder også engangsbeløp til avløsning av rett til pensjon i arbeidsforhold som ikke er sikret ved premie og tilskudd.

Det skal ikke svares arbeidsgiveravgift av lønn og feriepenger så langt arbeidsgiveren får lønnen eller feriepengene refundert etter reglene i § 8-20 tredje ledd, § 8-21 tredje ledd eller § 22-3. Det skal heller ikke betales arbeidsgiveravgift av introduksjonsstønad etter introduksjonsloven.

Det skal ikke betales arbeidsgiveravgift for privat pass av barn som ikke har fylt 12 år før utgangen av inntektsåret, eller som har særlig behov for omsorg og pleie.

Det skal ikke betales arbeidsgiveravgift for lønnet arbeid i privat hjem og fritidsbolig når lønnen ikke gir fradragsrett for arbeidsgiveren og arbeidet ikke er en del av arbeidstakerens næring. Bortfallet av avgiftsplikt etter første punktum gjelder bare når slik lønn fra husholdningen ikke overstiger 50 000 kroner i inntektsåret. Departementet kan i forskrift avgrense avgiftsfritaket etter første og andre punktum og gi regler til utfylling og gjennomføring av det.

Det skal ikke betales arbeidsgiveravgift for lønnet arbeid for veldedig eller allmennyttig institusjon eller organisasjon når lønnsutgiftene ikke er knyttet til institusjonens eller organisasjonens næringsvirksomhet. Fritaket etter første

punktum gjelder bare dersom institusjonens eller organisasjonens totale lønnsutgifter er under 300000 kroner, og bare for lønnsutbetalinger opp til 30000 kroner per ansatt. Lønnsutgifter til næringsvirksomhet inngår ikke i grensebeløpene i forrige punktum. Departementet kan i forskrift avgrense avgiftsfritaket etter første til tredje punktum og gi regler til utfylling og gjennomføring av det.

Det skal ikke betales arbeidsgiveravgift av godtgjørelse for arbeid i utlandet når arbeidet er utført av en utenlandsk arbeidstaker som ikke er medlem i trygden. Det skal heller ikke betales arbeidsgiveravgift av godtgjørelse for religiøst, humanitært eller filantropisk arbeid utført av person utstasjonert i utlandet av misjonsselskap, menighet eller humanitær organisasjon, når oppholdet i utlandet varer i minst to år. Departementet kan i forskrift avgrense avgiftsfritaket etter andre punktum og gi regler til utfylling og gjennomføring av det.

Når det gjennomføres summarisk fellesoppgjør etter ligningsloven § 9-5 nr. 8, inngår det beløp som arbeidsgiveren blir ansvarlig for etter denne bestemmelsen, i grunnlaget for arbeidsgiveravgiften.

Plikten til å betale arbeidsgiveravgift gjelder ikke for lønn og godtgjørelse til personer som etter Wien-konvensjonen om diplomatisk samkvem artikkel 33 og artikkel 37 er unntatt fra trygden i Norge.

Stortinget fastsetter størrelsen på arbeidsgiveravgiften. Det kan fastsettes ekstra arbeidsgiveravgift av ytelser over bestemte grenser. Arbeidsgiveravgiften kan være geografisk differensiert. Det kan fastsettes særbestemmelser for foretak med virksomhet innen nærmere angitte næringer.

Departementet gir forskrifter med nærmere bestemmelser om hva som skal regnes som avgiftspliktige ytelser etter denne paragrafen.

18.4 Vedlegg 4: Endringer i folketrygdloven i forbindelse med bortfall av refusjonsordning for arbeidsgiveravgift

Utdrag fra Ot.prp. nr. 26 (2005-2006) s. 94: "I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

§ 22-3 første ledd skal lyde:

En arbeidsgiver som betaler full lønn for et tids-rom da medlemmet har rett til en ytelse som skal sikre inntekt etter kapittel 8, 9 eller 14, kan kreve å få ytelsen utbetalt til seg. *Arbeidsgiver* som forskutterer reisetilskott for å dekke nødvendige ekstra transportutgifter etter § 8-14, kan også kreve reise-tilskottet utbetalt til seg.

§ 23-2 femte ledd skal lyde:

Det skal ikke svares arbeidsgiveravgift av lønn og feriepenger så langt arbeidsgiveren får lønnen eller feriepengene refundert etter reglene i § 8-20 tredje ledd, § 8-21 tredje ledd eller § 22-3. Det skal heller ikke betales arbeidsgiveravgift av introduksjonsstønad etter introduksjonsloven."

18.5 Vedlegg 5: Forskrift 27. november 2003 nr. 1398 om forenklet oppgjør for arbeidsgiveravgift fra statens forvaltningsvirksomhet.

Fastsatt av Finansdepartementet 27. november 2003 med hjemmel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 24-5 tredje ledd.

§ 1. Denne forskrift gjelder for beregning og oppgjør av arbeidsgiveravgift fra statens forvaltningsvirksomhet (statsforvaltningen). Statsforvaltningen omfatter i denne forskrift:

- a) Forvaltningsorganer som får fastsatt sine driftsbevilgninger over statsbudsjettet, herunder statens forretningsdrift og statsbankene, og
- b) Forvaltningsorganer med unntak fra bruttobudsjetteringsprinsippet (såkalte post 50 virksomheter).

§ 2. Statsforvaltningen plikter å beregne arbeidsgiveravgift av lønn og annen godtgjørelse, jf. folketrygdloven § 23-2, etter de særlige satser som fastsettes for statsforvaltningen i det årlige vedtaket om avgift til folketrygden.

§ 3. De deler av statsforvaltningen som betaler månedlig innskudd til Statens pensjonskasse skal medta dette i beregningsgrunnlaget etter § 2. For de øvrige deler av statsforvaltningen beregnes avgift av slike innskudd sentralt og gjøres opp ved særskilte bevilgninger under Arbeids- og administrasjonsdepartementet.

§ 4. Statsforvaltningen er unntatt fra å betale og gi oppgave over beregnet

arbeidsgiveravgift til skatteoppkreveren. Istedet gjennomføres forenklet oppgjør ved at beregnet avgift i rapport til statsregnskapet føres til utgift i samme måned som lønn og godtgjørelse er utbetalt til arbeidstaker. Samtidig skal arbeidsgiveravgiften bokføres som inntekt under folketrygdens kapittel i rapporten til statsregnskapet.

Første ledd gjelder ikke for de deler av statsforvaltningen som er omtalt i § 1 andre ledd b. Disse deler av statsforvaltningen skal betale og gi oppgave over beregnet arbeidsgiveravgift etter § 2 til skatteoppkreveren for den kommune hvor hovedkontoret ligger etter de ordinære regler for oppgjør av arbeidsgiveravgift.

§ 5. Finansdepartementet kan gi nærmere retningslinjer til gjennomføring av reglene i forskriften.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2004. Samtidig oppheves forskrift av 22. desember 1997 nr. 1430 om forenklet oppgjør for arbeidsgiveravgift fra statens forvaltningsvirksomhet.

18.6 Vedlegg 6: Forskrift om avgifter til folketrygden for året 2005 for arbeidstakere utsendt til Norge fra Amerikas forente stater og Canada (utdrag)

Fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet den 27. januar 2006 med hjemmel i § 5 i forskrift fastsatt ved kongelig resolusjon av 27. januar 2006 om fastsettelse av avgiftsgrunnlag og avgiftssatser for visse grupper medlemmer for året 2006.

§ 1

Denne forskriften omfatter arbeidstakere i Norge som

a) i medhold av artikkel 5 nr. 2 og 8 i avtalen om sosial trygd mellom Norge og Amerikas forente stater av 30. november 2001.

b) i medhold av artikkel 7 i avtalen om sosial trygd mellom Norge og Canada av 12. november 1985 og punkt 6 (b) og 9 i denne avtales sluttprotokoll, er pliktig medlem i folketrygdens sykestønadsdel under arbeid i Norge.

§ 3

Dersom det for arbeidstakere nevnt i § 1 foreligger plikt til å betale arbeidsgiveravgift etter folketrygdloven § 23-2 fastsettes denne avgiften til 7,0 pst. Arbeidsgiveravgiften innkreves av skattemyndighetene.

18.7 Vedlegg 7: Forskrift om fastsettelse av avgiftsgrunnlag og avgiftssatser i folketrygden for visse grupper medlemmer for året 2006 (utdrag)

Fastsatt ved kongelig resolusjon av 27. januar 2006 med hjemmel i stortingsvedtak 24. november 2005 nr. 1405, jf. lov om folketrygd § 23-2, § 23-3, §23-4 og § 23-9.

§ 3 Avgiftssatser

b. For sjømenn som er ansatt på norsk skip i utenriksfart som er registrert i det ordinære norske skipsregisteret, med unntak av personer som er ansatt i tjeneste hos utenlandsk arbeidsgiver som driver næringsvirksomhet ombord, og er medlem i trygden etter lov om folketrygd § 2-6, betaler arbeidsgiveren fast sats på kr 278 pr. måned uten hensyn til antall tjenstedager i måneden.

18.8 Vedlegg 8: Recordbeskrivelse for terminoppgave for arbeidsgiveravgift og forskuddstrekk Rf-1037 - gjelder fra 1. termin 2006

Felt	Betalt til Kommune	Org. nr.	Termin	År	Skatte-Kommune	Forskudds-trekk	Avg.beløp/ Grunnlag Under 62 år	Status	Nærings-kode	Grunnlag over 62år	Blank
Pos	1-4	5-15	16	17-20	21-24	25-36	37-48	49-50	51-56	57-68	69-80
Pic	9999	9(11)	9	9999	XXXX	9(12)	9(12)	XX	X(6)	9(12)	X(12)

Forklaring til feltene:

Generelt - Alle numeriske felt skal høyrestilles med foranstilte nuller. Det skal ikke angis fortegn i feltene.

Betalt til kommune:	Feltet skal inneholde gyldig kommunenummer til den kommune forskuddstrekk og arbeidsgiveravgift skal innberettes og betales til (Kontorkommunen). 4 siffer med eventuelt foranstilte 0 .
----------------------------	--

Org. nr:	9 siffer med 00 foran.
-----------------	-------------------------------

Termin:	Gyldig termin er 1, 2, 3, 4, 5 eller 6
----------------	--

År:	Inntektsår oppgis med alle fire sifre
------------	---------------------------------------

Skattekommune:	Gyldig kommunenummer (4 siffer med eventuelt foranstilte 0'er). UTL1 Utenlandske arbeidstakere/særskilt prosentsats UTL2 Utenlandske arbeidstakere/særskilt beløpsats REF1 Refusjonsgrunnlag i sone 1 REF2 Refusjonsgrunnlag i sone 2 REF3 Refusjonsgrunnlag i sone 3 REF4 Refusjonsgrunnlag i sone 4 REF5 Refusjonsgrunnlag i sone 5 9999 Bunkesummer
-----------------------	--

Forskuddstrekk:	Sum forskuddstrekk per skattekommune (12 siffer med foranstilte 0'er). Oppgis per gyldig kommunenummer
------------------------	---

000000000000	UTL1, UTL2, REF1, REF2, REF3, REF4 og REF5
Bunkesum = Sum forskuddstrekk alle kommuner (12 siffer med foranstilte 0'er).	9999

Avg.beløp/ Grunnlag Under 62 år:	Sum arbeidsgiveravgiftsgrunnlag for personer under 62 år (12 siffer med foranstilte 0'er).	Oppgis per gyldig kommunenummer
	Beregnet arbeidsgiveravgift for UTL1 (12 siffer med foranstilte 0'er).	UTL1
	Beregnet arbeidsgiveravgift for UTL2 (12 siffer med foranstilte 0'er).	UTL2
	Sum refusjonsgrunnlag sone 1 for personer under 62 år (12 siffer med foranstilte 0'er).	REF1
	Sum refusjonsgrunnlag sone 2 for personer under 62 år (12 siffer med foranstilte 0'er).	REF2
	Sum refusjonsgrunnlag sone 3 for personer under 62 år (12 siffer med foranstilte 0'er).	REF3
	Sum refusjonsgrunnlag sone 4 for personer under 62 år (12 siffer med foranstilte 0'er).	REF4
	Sum refusjonsgrunnlag sone 5 for personer under 62 år (12 siffer med foranstilte 0'er).	REF5
	Bunkesum = Sum arbeidsgiveravgiftsgrunnlag for personer under 62 år alle skattekommuner + beregnet arbeidsgiveravgift (UTL1) + beregnet arbeidsgiveravgift (UTL2) + refusjonsgrunnlag sone 1 (REF1) + refusjonsgrunnlag sone 2 (REF2) + refusjonsgrunnlag sone 3 (REF3) + refusjonsgrunnlag sone 4 (REF4) + refusjonsgrunnlag sone 5 (REF5) (12 siffer med foranstilte 0'er).	9999

Status:	OF	Overgangssats med fribeløp (hovedregel)
	HF	Høy sats med fribeløp

DF	Vanlige satser uten fribeløp
HU	Høy sats uten fribeløp
OU	Overgangssatser uten fribeløp
HH	Høy sats i sone 1 – 4, 0% i sone 5, uten fribeløp
FF	Ingen avgift
For skattekommune UTL1, UTL2, REF1, REF2, REF3, REF4 og REF5 skal statuskode følge samme status som en av de andre linjene på terminoppgaven.	
Det skal registreres en kontrollsum (bunkesum) pr. statuskode (skattekommune 9999).	

Næringskode:	6 tegn med eventuelle foranstilte 0`er (NACE-kode) Alle arbeidsgivere skal være registrert med næringskode i Enhetsregisteret. Finnes ikke koden kan feltet leveres blankt.
---------------------	---

Grunnlag over 62år:	Sum arbeidsgiveravgiftsgrunnlag for personer over 62 år (12 siffer med foranstilte 0'er).	Oppgis per gyldig kommunenummer
	000000000000	UTL1 og UT2
	Sum refusjonsgrunnlag sone 1 for personer over 62 år (12 siffer med foranstilte 0'er).	REF1
	Sum refusjonsgrunnlag sone 2 for personer over 62 år (12 siffer med foranstilte 0'er).	REF2
	Sum refusjonsgrunnlag sone 3 for personer over 62 år (12 siffer med foranstilte 0'er).	REF3
	Sum refusjonsgrunnlag sone 4 for personer over 62 år (12 siffer med foranstilte 0'er).	REF4
Sum refusjonsgrunnlag sone 5 for personer over 62 år (12 siffer med foranstilte 0'er).	REF5	

Bunkesum = Sum arbeidsgiveravgiftsgrunnlag for personer over 62 år alle skattekommuner + refusjonsgrunnlag sone 1 (REF1) + refusjonsgrunnlag sone 2 (REF2) + refusjonsgrunnlag sone 3 (REF3) + refusjonsgrunnlag sone 4 (REF4) + refusjonsgrunnlag sone 5 (REF5)	9999 (12 siffer med foranstilte 0'er).
--	--

Hver record avsluttes med kodene for linjeskift og linjemating, hex(0D0A).
 Filen(e) skal ikke lagres i underkataloger på disketten.

Disketten skal merkes tydelig med termin, arbeidsgivers navn, kontorkommune, kontaktperson og telefonnummer.

Arbeidsgivere/ regnskapsentraler i Oslo sender terminoppgave til Oslo. Andre arbeidsgivere sender terminoppgaver til den datasentral som de sender lønns- og trekkoppgaver til. Terminoppgaver skal ikke sendes til Skattedirektoratet.

Fristen for å levere terminoppgave er den 8. i forfallsmåned for forskuddstrekk/arbeidsgiveravgift. (15. januar for 6. termin). Skatteoppkreveren (kemner/kommunekasserer) kan gi nærmere opplysninger.

Eksempel:

0704	00832432511	1	2006	UTL1	000000000000	000000000200	OF	012.34	000000000000	
0704	00832432511	1	2006	UTL2	000000000000	000000000300	OF	012.34	000000000000	
0704	00832432511	1	2006	REF1	000000000000	000000002000	OF	012.34	000000001200	
0704	00832432511	1	2006	REF4	000000000000	000000000000	OF	012.34	000000000500	
0704	00832432511	1	2006	0101	000000002000	000000006000	OF	012.34	000000001000	
0704	00832432511	1	2006	0104	000000003000	000000009000	OF	012.34	000000001000	
0704	00832432511	4	2006	1703	000000001000	000000000000	OF	012.34	000000002500	
0704	00832432511	1	2006	0704	000000004000	000000012000	OF	012.34	000000002000	
0704	00832432511	1	2006	9999	000000009000	000000029500	OF	012.34	000000008200	
0704	00832432511	1	2006	0101	000000004000	000000012000	DF	012.34	000000005000	
0704	00832432511	1	2006	0704	000000006000	000000012000	DF	012.34	000000006000	
0704	00832432511	1	2006	9999	000000010000	000000024000	DF	012.34	000000011000	